

εργατική

Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

23 Σεπτεμβρίου 2015

www.sekonline.gr

No 1191

**Οι κάλπες έκλεισαν,
ο λόγος στους δρόμους**

ΜΠΟΡΟΥΜΕ να τσακίσουμε Μνημόνια και Νεοναζί

Η άποψή μας

σελίδες 3, 4

Αντίσταση
στα ξεπουλήματα

σελίδες 12, 13

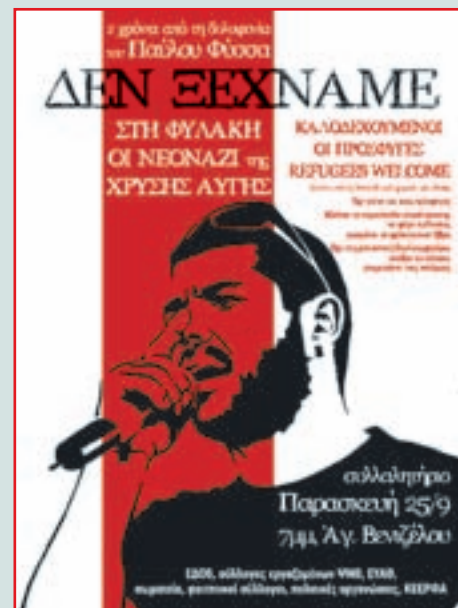

Τι πήγε στραβά
στη Λα.Ε.;

σελίδα 15

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ
την ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΞΩ Η FRONTEX
Ανοίξτε τον φράχτη

Γυρίστε στις σελίδες
5, 8, 9, 10, 11, 19

Τα αποτελέσματα των εκδηογών

Επικράτεια

	Σεπτέμβρης 2015		Γενάρης 2015		Ιούνης 2012	
	Ψήφοι	%	Ψήφοι	%	Ψήφοι	%
ΣΥΡΙΖΑ	1.925.904	35.46	2.245.978	36.34	1.655.022	26.89
ΝΔ	1.526.205	28.1	1.718.694	27.81	1.825.497	29.66
ΧΑ	379.581	6.99	388.387	6.28	426.025	6.92
ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ	341.39	6.28	289.469	4.68	756.024	12.28
ΚΚΕ	301.632	5.55	338.188	5.47	277.227	4.5
ΠΟΤΑΜΙ	222.166	4.09	373.924	6.05	—	—
ΑΝΕΛ	200.423	3.69	293.683	4.75	462.406	7.51
ΕΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΩΩΝ	186.457	3.43	110.923	1.79	17.145	0.28
ΛΑΪΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ	155.242	2.86	—	—	—	—
ΑΝΤΑΡΣΥΑ – ΕΕΚ	46.096	0.85	39.497	0.64	20.416	0.33

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις περιφέρειες

	Σεπτέμβρης 2015		Γενάρης 2015		Ιούνης 2012	
	Ψήφοι	%	Ψήφοι	%	Ψήφοι	%
Α ΑΘΗΝΑΣ	2787	1.12	2429	0.86	1283	0.45
Β ΑΘΗΝΑΣ	10548	1.18	8985	0.88	4394	0.44
Α ΠΕΙΡΑΙΑ	860	0.85	849	0.72	371	0.31
Β ΠΕΙΡΑΙΑ	1214	0.81	1192	0.67	501	0.29
ΥΠΟΛ.ΑΤΤΙΚΗΣ	2144	0.74	1917	0.57	836	0.26
ΕΒΡΟΣ	510	0.61	501	0.56	275	0.29
ΡΟΔΟΠΗ	206	0.34	162	0.24	135	0.2
ΞΑΝΘΗ	341	0.59	230	0.36	155	0.24
ΔΡΑΜΑ	322	0.57	236	0.37	142	0.22
ΚΑΒΑΛΑ	366	0.48	303	0.36	153	0.18
Α ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ	2546	0.84	2268	0.65	922	0.27
Β ΘΕΣΝΙΚΗΣ	1148	0.63	987	0.48	429	0.21
ΣΕΡΡΕΣ	632	0.57	573	0.46	277	0.21
ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ	441	0.72	336	0.48	168	0.24
ΚΙΛΚΙΣ	288	0.53	203	0.33	119	0.19
ΠΕΛΛΑ	654	0.79	578	0.61	322	0.34
ΗΜΑΘΙΑ	604	0.76	395	0.43	228	0.25
ΦΛΩΡΙΝΑ	230	0.74	159	0.46	92	0.26
ΚΟΖΑΝΗ	757	0.86	664	0.66	373	0.37
ΚΑΣΤΟΡΙΑ	159	0.55	116	0.35	81	0.24
ΓΡΕΒΕΝΑ	164	0.74	144	0.61	99	0.39
ΙΩΑΝΝΙΝΑ	999	1.07	748	0.73	543	0.53
ΑΡΤΑ	381	0.83	314	0.62	195	0.38
ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ	279	1	216	0.7	173	0.55
ΠΡΕΒΕΖΑ	354	0.99	306	0.78	200	0.5
ΚΕΡΚΥΡΑ	459	0.85	381	0.62	189	0.31
ΛΕΥΚΑΔΑ	179	1.3	203	1.34	171	1.1
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ	215	1	151	0.66	80	0.36
ΖΑΚΥΝΘΟΣ	189	0.94	127	0.54	76	0.33
ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑ	958	0.78	945	0.67	507	0.36
ΑΧΑΙΑ	1454	0.91	1313	0.71	651	0.36
ΗΛΕΙΑ	660	0.77	574	0.58	350	0.36
ΚΟΡΙΝΘΟΣ	651	0.83	508	0.56	258	0.28
ΑΡΓΟΛΙΔΑ	448	0.85	483	0.78	278	0.46
ΑΡΚΑΔΙΑ	510	0.89	466	0.73	251	0.39
ΜΕΣΣΗΝΙΑ	915	0.98	801	0.76	453	0.42
ΛΑΚΩΝΙΑ	344	0.69	245	0.45	156	0.27
ΛΑΡΙΣΑ	1219	0.81	1137	0.67	634	0.38
ΜΑΓΝΗΣΙΑ	895	0.89	634	0.55	315	0.27
ΤΡΙΚΑΛΑ	613	0.76	560	0.62	329	0.36
ΚΑΡΔΙΤΣΑ	520	0.7	375	0.46	248	0.3
ΛΕΣΒΟΣ	395	0.73	306	0.52	218	0.36
ΧΙΟΣ	216	0.77	160	0.51	96	0.3
ΣΑΜΟΣ	227	0.96	158	0.63	60	0.33
ΧΑΝΙΑ	893	1.13	737	0.82	402	0.46
ΡΕΘΥΜΝΟ	286	0.68	230	0.48	111	0.24
ΗΡΑΚΛΕΙΟ	1185	0.76	925	0.52	403	0.23
ΛΑΣΙΘΙ	298	0.77	208	0.47	98	0.22
ΦΘΙΩΤΙΔΑ	689	0.77	592	0.59	293	0.29
ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ	112	0.82	65	0.47	43	0.28
ΦΩΚΙΔΑ	171	0.72	155	0.61	71	0.26
ΒΟΙΩΤΙΑ	672	1.06	541	0.74	332	0.45
ΕΥΒΟΙΑ	777	0.67	684	0.52	315	0.24
ΚΥΚΛΑΔΕΣ	597	0.92	393	0.57	182	0.25
ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ	417	0.47	345	0.33	166	0.16

η ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε μεγάλους δήμους

	Σεπτέμβρης 2015		Γενάρης 2015		Ιούνης 2012	
	Ψήφοι	%	Ψήφοι	%	Ψήφοι	%
ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΣ	2787	1.12	2429	0.86	1286	0.45
ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ	741	0.92	751	0.79	322	0.34
ΔΗΜΟΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ	1310	0.94	1170	0.74	461	0.29

Β ΑΘΗΝΑΣ	Σεπτέμβρης 2015		Γενάρης 2015		Ιούνης 2012	
	Ψήφοι	%	Ψήφοι	%	Ψήφοι	%
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	307	1.21	239	0.85	108	0.39
ΜΑΡΟΥΣΙ	345	1.07	344	0.95	171	0.49
ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ	197	1.41	168	1.08	69	0.46
Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ	313	1.41	255	1	119	0.48
ΚΗΦΙΣΙΑ	148	0.6	122	0.44	61	0.22
Ν.ΕΡΥΘΡΑΙΑ	65	0.86	44	0.52	19	0.23
ΕΚΑΛΗ	8	0.25	7	0.21	1	0.03
ΛΥΚΟΒΡΥΣΗ	45	1.03	43	0.86	14	0.29
ΠΕΥΚΗ	120	1.18	128	1.12	45	0.4
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ	158	1.26	122	0.83	38	0.27
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ	400	1.37	327	0.97	186	0.56
ΠΑΠΑΓΟΥ	84	0.88	69	0.67	23	0.23
ΧΟΛΑΡΓΟΣ	203	1.25	200	1.09	107	0.6
ΜΕΛΙΣΣΙΑ	98	0.98	100	0.88	36	0.34
Ν. ΠΕΝΤΕΛΗ	40	1.11	31	0.78	18	0.46
ΠΕΝΤΕΛΗΣ	18	0.58	14	0.41	9	0.26
Ν. ΨΥΧΙΚΟ	64	1.05	74	1.08	35	0.47
ΨΥΧΙΚΟ	47	0.7	39	0.54	21	0.28
ΦΙΛΟΘΕΗ	28	0.59	22	0.43	11	0.21
ΧΑΛΑΝΔΡΙ	360	1.12	347	0.96	163	0.46
ΒΥΡΩΝΑΣ	405	1.57	314	1.07	166	0.57
ΓΑΛΑΤΣΙ	321	1.35	290	1.05	122	0.47
ΔΑΦΝΗ	160	1.5	102	0.82	54	0.44
ΥΜΗΤΤΟΣ	79	1.3	56	0.81	35	0.51
ΖΩΓΡΑΦΟΥ	399	1.36	348	1.03	185	0.55
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ	502	1.34	379	0.88	160	0.38
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ	178	1.21	130	0.77	51	0.31
Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ	170	1.31	152	1.01	83	0.56
Ν. ΧΑΛΚΗΔΟΝΑ	61	1.12	62	0.99	47	0.75
ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑ	112	0.89	110	0.71	56	0.37
ΑΓ.ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ	230	1.47	204	1.12	76	0.43
ΚΑΜΑΤΕΡΟ	122	1.23	117	0.91	65	0.54
ΑΙΓΑΛΕΩ	383	1.12	325	0.81	144	0.36
ΙΛΙΟΝ	389	1.2	286	0.75	160	0.45
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ	956	1.49	889	1.17	446	0.61
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ	337	1.41	308	1.1	149	0.57
ΧΑΙΔΑΡΙ	317	1.48	212	0.85	122	0.51
ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	297	1.08	229	0.72	93	0.3
ΑΛΙΜΟΣ	192	0.97	156	0.69	87	0.41
ΓΛΥΦΑΔΑ	304	0.79	278	0.63	111	0.26
ΕΛΛΗΝΙΚΟ	77	1.03	61	0.7	35	0.41
ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ	178	1.15	130	0.72	70	0.4
ΚΑΛΛΙΘΕΑ	378	0.91	344	0.71	171	0.35
ΜΟΣΧΑΤΟ	144	1.24	127	0.93	78	0.58
ΤΑΥΡΟΣ	76	0.99	57	0.62	37	0.41
Ν.ΣΜΥΡΝΗ	444	1.36	382	1.02	220	0.6
Π. ΦΑΛΗΡΟ	247	0.83	220	0.64	97	0.29

Β ΠΕΙΡΑΙΑ	Σεπτέμβρης 2015		Γενάρης 2015		Ιούνης 2012	
	Ψήφοι	%	Ψήφοι	%	Ψήφοι	%
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ	261	0.79	259	0.66	121	0.32
ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ	45	0.59	53	0.59	11	0.12
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ	282	0.97	280	0.81	120	0.36
ΝΙΚΑΙΑ	402	0.97	389	0.79	156	0.32
ΑΓ.ΙΩΑΝ.ΡΕΝΤΗ	61	0.84	54	0.62	30	0.34
ΠΕΡΑΜΑ	88	0.74	85	0.58	34	0.24

Μετά τις εκλογές: Μπορούμε να κάνουμε την εργατική αντίσταση πιο δυνατή

1. Το αποτέλεσμα των εκλογών της 20 Σεπτεμβρίου δεν τερματίζει την πολιτική κρίση που χαρακτηρίζει την κατάσταση στην Ελλάδα όλα τα τελευταία χρόνια καθώς ο κόσμος αντιπαρατίθεται μαζικά στις μνημονιακές επιθέσεις.

Είναι ακραία λαθροχειρία ο ισχυρισμός ότι ο κόσμος «ψήφισε μνημονιακά». Η νέα συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ξεκινάει από πιο αδύναμη αφετηρία την υλοποίηση του τρίτου μνημονίου, ενώ αντίθετα το στρατόπεδο της εργατικής αντίστασης μπορεί να υπολογίζει στη στήριξη ισχυρότερης αριστερής αντιπολίτευσης. Οι δυνατότητες για να φράξουμε το δρόμο στις αντεργατικές επιθέσεις είναι μπροστά μας και είναι μεγαλύτερες,

2. Ο ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε τις εκλογές χάνοντας περίπου 300.000 ψηφοφόρους, από τους οποίους τουλάχιστον οι μισοί μετακινήθηκαν προς τα αριστερά, ενώ ένα μεγάλο τμήμα απείχε. Η άνοδος της αποχής δεν είναι σημάδι «συντηρητισμού και επικράτησης του απολίτικου», αντίθετα ένα μεγάλο τμήμα της οφείλεται στις πρακτικές δυσκολίες μετακίνησης άνεργων και φτωχών ψηφοφόρων για τρίτη φορά μέσα σε ένα χρόνο, ενώ αυτή η εικόνα συμπληρώνεται και από στοιχεία οργής για το πολιτικό σύστημα που κάθε άλλο παρά φιλομνημονιακή διάθεση εκφράζουν.

Ακόμη και με όρους κοινοβουλευτικής λογικής, μια κυβερνητική πλειοψηφία των 155 είναι πιο περιορισμένη και πιο ευάλωτη σε νέες ανταρσίες απέναντι στην ψήφιση των σκληρών μέτρων του τρίτου μνημονίου. Τέτοιες ανταρσίες παραμένουν πιθανές για δυο λόγους. Πρώτο, η κομματική κρίση του ΣΥΡΙΖΑ δεν τελείωσε με την αποχώρηση της Λαϊκής Ενότητας. Παραμένουν στο εσωτερικό του τμήματα που δυσφορούν με την πορεία της ηγεσίας του. Και δεύτερο και πιο σημαντικό, ο κόσμος της βάσης του προέρχεται από την εργατική τάξη και ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ περισσότερο κάτω από την πίεση της εκβιαστικής απειλής ότι επιστρέφει η δεξιά και με λιγότερες αυταπάτες για το πρόγραμμά του.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα κόμμα της ρεφορμιστικής αριστεράς, ένα κόμμα με εργατική βάση αλλά με ηγεσία που συμπλέει με τις επιλογές της κυρίαρχης τάξης. Αυτή η σύμπλευση είναι σήμερα πιο ορατή και χειροπιαστή μετά τις δεσμεύσεις που ανέλαβε απέναντι στους δανειστές, ντόπιους και ξένους. Ταυτόχρονα, όμως, ο κόσμος στις εργατογειτονιές που έδωσε μεγάλες πρωτιές στον ΣΥΡΙΖΑ δεν χειροκρότησε αυτές τις μνημονιακές δεσμεύσεις, αντίθετα, έχει δείξει με κάθε τρόπο την αντίθεσή του, με πιο πρόσφατη τη μαζική ψήφο του για το ΟΧΙ.

Για να ξαναπάρει την ψήφο αυτού του κόσμου, ο Αλέξης Τσίπρας έκανε μια προεκλογική εκστρατεία όπου κυρίαρχο στοιχείο ήταν η υπόσχεση ότι ο μνημονιακός συμβιβασμός είναι προσωρινός και ότι παραμένει ο κυριότερος αντίπαλος των δυνάμεων που τον υποχρέωσαν να συμβιβαστεί. Ενώ ξεκίνησε την προεκλογική περίοδο λέγοντας ότι τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι πιο προσγειωμένος, στην τελική ευθεία μιλούσε για νέες μάχες που θα δώσει για να απαλύνει τα μέτρα και για σκληρή διαπρα-

μάτευση που θα κάνει για την ελάφρυνση του χρέους.

Αυτές οι υποσχέσεις δεν έχουν καμία πραγματική βάση. Η διεθνής οικονομική συγκυρία επιδεινώνεται, όπως έδειξε η κρίση στην Κίνα. Οι πρώτες τοποθετήσεις των «θεσμών» της ΕΕ και του ΔΝΤ για το χρέος μιλάνε για «ελαφρύσεις» που θα σημαίνουν ότι το ελληνικό δημόσιο πληρώνει το 15% του ΑΕΠ (!) για την εξυπηρέτησή του. Είναι αυταπάτη να ελπίζει κανείς στις υποσχέσεις του Τσίπρα και αυτές τις προσδοκίες θα τις βρει μπροστά του, με μειωμένες δυνατότητες να τις ελέγξει σε σύγκριση με το προηγούμενο διάστημα.

Τόσο οι αναλύσεις των δημοσκοπήσεων και των exit-poll, όσο και οι ζωντανές εμπειρίες από τις συζητήσεις στους εργατικούς χώρους συγκλίνουν στην εκτίμηση ότι ένας κόσμος που ταλαντευόταν ανάμεσα στον ΣΥΡΙΖΑ και τις άλλες δυνάμεις της Αριστεράς επέλεξε με κρύα καρδιά και για λόγους αντιδεξιότητας ταχτεί να δώσει ξανά ψήφο στον ΣΥΡΙΖΑ. Οι δη-

μοσκοπήσεις που έδειχναν «ντέρμπι» ΣΥΡΙΖΑ-ΝΔ διαψεύστηκαν για άλλη μια φορά, αλλά στο μεταξύ έπαιξαν ρόλο. Τον Γενάρη έδειχναν ότι τάχα κλείνει η ψαλίδα και στο τέλος έφτασε τις 8,5 μονάδες. Στο δημοψήφισμα μίλαγε για οριακό προβάδισμα του ΝΑΙ και τελικά το ΟΧΙ σάρωσε. Αυτή τη φορά πίεσαν ξανά αναδεικνύοντας την απειλή του διλήμματος που έβαζε ο Τσίπρας ανάμεσα στο «παλιό και το νέο». Ο κόσμος που αποδέχθηκε αυτή την απειλή έχει λιγότερους δεσμούς με τον ΣΥΡΙΖΑ σήμερα σε σύγκριση με τον Γενάρη. Τότε δεν σήκωνε κουβέντα για την προοπτική μιας κυβέρνησης της Αριστεράς, τώρα είναι γεμάτος κριτικές για τα όριά της.

3. Η νέα κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου δεν θα έχει εύκολη προσφυγή στη στήριξη των 222 βουλευτών της προηγούμενης βουλής που ψήφισαν το τρίτο μνημόνιο. Η Νέα Δημοκρατία βγήκε ηττημένη για τρίτη φορά μέσα σε λίγους μήνες και ήδη έρχονται στην

επιφάνεια οι εντάσεις από τις εσωτερικές διαμάχες.

Όλες οι πτέρυγες της ξεκινούν με έναν καλό λόγο για την ηγεσία Μειμαράκη που έδωσε τα ρέστα της για να συγκολλήσει όλα τα διαμερίσματα της δεξιάς πολυκατοικίας. Αλλά αμέσως μετά οι μισοί απαιτούν επιστροφή στη σκληρή αντιπολίτευση με την προοπτική της «αριστερής παρένθεσης» και οι άλλοι μισοί θέλουν να συνεχιστεί η τακτική των προσκλήσεων προς τον ΣΥΡΙΖΑ για κυβερνητική συνεργασία.

Η πτέρυγα των Σαμαράδων προσπάθησε ξανά και ξανά να τρομάξει τον κόσμο για να μην ψηφίζει αριστερά και απέτυχε. Οι διακηρύξεις Μειμαράκη για το «κόμμα της ομόνοιας και όχι της διχόνοιας» δεν απέδωσαν. Πουθενά δεν διαφαίνεται ένας εύκολος συγκερασμός και αυτό έχει δυο συνέπειες: πρώτον ο διχασμός θα οξύνεται καθώς θα έρχονται στη Βουλή τα μέτρα του τρίτου μνημονίου και δεύτερον η αριστερή αντιπολίτευση θα έχει τη δυνατότητα να επωφεληθεί από την κρίση της δεξιάς.

Η ιδεολογική χρεοκοπία της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ξεπροβάλλει μαζικά στα μάτια εκατομμυρίων σαν ένας θεσμός όχι μόνο της λιτότητας και των μνημονίων αλλά και του ρατσισμού απέναντι στο κύμα των προσφύγων, επιτείνει τα αδιέξοδα των παραδοσιακών υποστηρικτών της. Αυτό θα είναι ένα από τα προβλήματα της κυρίαρχης τάξης το επόμενο διάστημα.

4. Το κενό αυτό δεν καλύπτεται από τις δυνάμεις του κέντρου και της «κεντροαριστεράς». Η άνοδος που κατέγραψε η συνεργασία ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ αντισταθμίζεται από τις απώλειες που είχε Το Ποτάμι. Η μεταξύ τους αναμέτρηση για την ηγεμονία σε αυτόν το χώρο αποδεικνύεται υπόθεση «μηδενικού αθροίσματος» και κανένας από τους δυο δεν αναδεικνύεται σαν ισχυρός πόλος. Ο χώρος δεν έχει δυναμική μέσα σε συνθήκες σκληρής ταξικής πόλωσης και αυτό μεταφράζεται σε διαλυτικές τάσεις για Το Ποτάμι και ετεροκαθορισμό για το ΠΑΣΟΚ ανάλογα με την έκβαση της κρίσης στη Νέα Δημοκρατία: σκληρή ή «δημιουργική» αντιπολίτευση στα κενά που θα αφήνει η μια ή η άλλη επιλογή. Όσο για την προσθήκη των δυνάμεων του κόμματος του Λεβέντη, η όποια τέτοια προσέγγιση θα είναι ο ταχύτερος δρόμος προς τη μεγαλύτερη γελοιοποίηση αυτού του χώρου.

5. Το πραγματικό ζήτημα που αναδεικνύεται την επόμενη των εκλογών είναι αν και πώς η Αριστερά πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ θα καταφέρει να αξιοποιήσει τις δυνατότητες που υπάρχουν.

Οι 150.000 ψήφοι που πήρε η Λαϊκή Ενότητα είναι μια αδιαμφισβήτητη ενίσχυση για την αριστερή αντιπολίτευση. Το άθροισμα των ποσοστών του ΚΚΕ, της ΛΑ.Ε., της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και των άλλων οργανώσεων της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς φτάνει το 9,46%. Είναι ένα εντυπωσιακό νούμερο σε συνθήκες όπου στην κυβέρνηση βρίσκεται ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν υπάρχουν άλλες χώρες όπου να ισχύει κάτι αντίστοιχο.

Με την αντικαπιταλιστική αριστερά για να νικήσουν οι αγώνες

Συνέχεια από τη σελίδα 3

Χρειάζεται να ανατρέξουμε σε άλλες περιόδους για να βρούμε ιστορικά παραδείγματα όπου τη δυσaréσκεια από κυβέρνηση της αριστεράς την αντλούν άλλες δυνάμεις της αριστεράς. Πέρα από την εκλογική παρουσία, όμως, πιο σημαντική είναι η παρέμβαση όλου αυτού του κόσμου στις μάχες που έρχονται.

Ανοίγουν πραγματικές δυνατότητες ώστε να μετατρέψουμε κάθε εργατικό χώρο που θα χτυπηθεί από τις νέες μνημονιακές επιθέσεις σε κάστρο αντίστασης. Οι μάχες που έδωσε η ΕΡΤ όταν την έκλεισαν οι Σαμαροβενιζέλοι μπορούν να επαναληφθούν στα λιμάνια, στη ΔΕΗ, σε κάθε νοσοκομείο και σχολείο και να έχουν δίπλα τους ένα πλατύ κίνημα αλληλεγγύης με τη στήριξη όχι μόνο της πέρα από το ΣΥΡΙΖΑ αριστεράς αλλά και μεγάλου τμήματος από τον κόσμο που ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ. Τα ίδια ισχύουν για τις μάχες ενάντια στους φασίστες και στο πλευρό των προσφύγων και των μεταναστών.

Για να οργανώσουμε, όμως, όλα αυτά χρειάζεται να απορρίψουμε αρχικά την ηττοπάθεια των παραδοσιακών ηγεσιών και να αντιμετωπίσουμε τα ζητήματα στρατηγικής που έρχονται πιεστικά στο προσκήνιο.

Η ηγεσία του ΚΚΕ έχει ευθύνες για το γεγονός ότι δεν κατάφερε να ενισχύσει το ρεύμα αποδέσμευσης από τον ΣΥΡΙΖΑ. Η τακτική των συνεχών καταγγελιών σε συνδυασμό με τη συστηματική άρνηση κάθε κοινής δράσης αποδείχθηκε ότι υψώνει τείχη αντί να κερδίζει τον κόσμο που αναζητάει αριστερή στήριξη και προοπτική. Η στάση της αποχής και του άκυρου στο δημοψήφισμα προφανώς δεν βοήθησε. Μετά από αυτά, είναι προβληματικό να μεταθέτει τις ευθύνες αλλού και να ζωγραφίζει μια εικόνα όπου η αριστερά πρέπει να ταμπουρωθεί μέσα σε ένα περιβάλλον εχθρικό.

Η ηγεσία της Λαϊκής Ενότητας δεν ανταποκρίθηκε στις προσδοκίες του κόσμου που αγανάκτησε με τους συμβιβασμούς του ΣΥΡΙΖΑ. Μια τάση που εκπροσωπούσε το 30% του οργανωμένου ΣΥΡΙΖΑ και διεκδικούσε να γίνει πλειοψηφία στο επόμενο συνέδριο, βρέθηκε να συσπειρώνει ένα μικρό μέρος των ψηφοφόρων του ώστε να μείνει εκτός βουλής. Αλλά αυτό το γεγονός δεν πρέπει να γίνει αιτία απογοήτευσης και ηττοπάθειας.

Ένα μέρος της εξήγησης βρίσκεται στην υπεροψία που έδειξε απέναντι στην υπόλοιπη αριστερά. Καμιά ουσιαστική προσπάθεια να δείξει ότι είναι πιο ενωτική από την ηγεσία του ΚΚΕ. Απέναντι στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, προτίμησε μια μικρή διάσπασή της και όχι τον ειλικρινή διάλογο. Υπάρχουν βέβαια οι εκτιμήσεις ότι ο χρόνος για την ΛΑΕ ήταν λίγος, αλλά και αυτό τελικά ήταν αποτέλεσμα της βραδύτητας που επέδειξε η ηγεσία της στη ρήξη με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Το πιο σημαντικό πρόβλημα, όμως, είναι η ημιτελής ρήξη με τη στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ. Αντί να αναδείξει μια διαφορετική προσέγγιση

στα ζητήματα της σύγκρουσης με το σύστημα που γεννάει τις κρίσεις και τα μνημόνια, η ΛΑΕ επικεντρώθηκε στην αναζήτηση ενός ρεαλιστικού κυβερνητικού προγράμματος μιας μελλοντικής «πραγματικής» κυβέρνησης της αριστεράς. Αυτό την άφησε στη μέση του πουθενά: ούτε προοπτική να γίνει κυβέρνηση είχε, ούτε νέους ορίζοντες δεν άνοιξε για τις τωρινές μάχες του κινήματος. Ο διάλογος για την αντικαπιταλιστική στρατηγική είναι επείγουσα ανάγκη, πλάι στην κοινή δράση στις μάχες αυτές.

6. Μια από τις πρώτες μάχες είναι για την ανάπτυξη του αντιφασιστικού κινήματος ενάντια στη νεοναζιστική συμμορία της Χρυσής Αυγής. Τα αποτελέσματα των εκλογών δεν καταγράφουν άνοδο της ΧΑ: πήρε λιγότερες ψήφους και αύξησε οριακά το ποσοστό της εξαιτίας της αποχής. Για την ακρίβεια, ο αριθμός των ψήφων της στις μεγάλες πόλεις έχει μειωθεί αισθητά και μόνο εν μέρει αντισταθμίζεται από άνοδο σε συντηρητικές αγροτικές και τουριστικές περιοχές.

Αυτό, παρά το γεγονός ότι της δόθηκαν στο πιάτο πολλές ωθήσεις: δικαστικές και κοινο-

βουλευτικές διευκολύνσεις ώστε να αποφεύγει τη δίκη της και να εμφανίζεται στα έδρανα της Βουλής σαν άλλο ένα κόμμα. Προβολή του Μιχαολιάκου την παραμονή των εκλογών από τον Χατζηνικολάου που του έδωσε την ευκαιρία να παρομοιάζει ο φασίστας τον εαυτό του με τον Καραμανλή και τον Μητσοτάκη που ποτέ δεν δικάστηκαν για τους φόνους του Λαμπράκη και του Τεμπονέρα. Και βέβαια, η ρατσιστική πολιτική της ΕΕ απέναντι στους πρόσφυγες που αφήνει τα περιθώρια παντού στην ακροδεξιά να πλειοδοτεί σε ισλαμοφοβική υστερία.

Παρ' όλα αυτά, η «θεωρία» ότι η Χρυσή Αυγή θα είναι η μεγάλη ωφελημένη από την κρίση του ΣΥΡΙΖΑ δεν επιβεβαιώθηκε. Δεν ισχύουν τέτοιοι αυτοματισμοί. Η δράση του αντιφασιστικού κινήματος μπορεί και κάνει τη διαφορά. Οι αντιφασίστες που βγήκαν ξανά και ξανά στους δρόμους, έξω από τη δίκη στον Κορυδαλλό, στο κέντρο του Πειραιά, στην επέτειο του Παύλου Φύσσα, κόντρα σε κάθε επίθεση των ταγμάτων εφόδου έδειξαν καθαρά τα καθήκοντα που αναλογούν στην

Αριστερά το επόμενο διάστημα.

7. Η αντικαπιταλιστική αριστερά, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ βγαίνει από τη μάχη των εκλογών ξεκάθαρα σαν μια δύναμη που μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη της εργατικής αντίστασης σε όλα τα επίπεδα.

Παρά το χτύπημα που δέχτηκε στο ξεκίνημα της εκλογικής περιόδου από την επιλογή των ηγεσιών της ΑΡΑΝ και της ΑΡΑΣ να την εγκαταλείψουν και να ενταχθούν στη ΛΑΕ, κατάφερε να σημειώσει άνοδο και σε ψήφους και σε ποσοστό.

Αυτό το χρωστάει πρώτα απ' όλα στους χιλιάδες συντρόφους και συντρόφισσες που οργάνωσαν μια εντυπωσιακή παρουσία με εκατοντάδες προεκλογικές συγκεντρώσεις σε εργατικούς χώρους και γειτονιές, μια πραγματική παρακαταθήκη για το άπλωμα των ιδεών και της δράσης του αντικαπιταλισμού εκεί που ζει, δουλεύει, σπουδάζει και παλεύει η εργατική τάξη και η νεολαία της.

Το χρωστάει επίσης στην ενωτική στάση που έχει κρατήσει σε όλες τις μάχες, μικρές και μεγάλες, που διαμόρφωσαν το ρεύμα προς τα αριστερά όλο το προηγούμενο διάστημα. Παρά τις εντάσεις και τις διαφωνίες στο εσωτερικό της που την κράτησαν για πολύ καιρό προς τα πίσω, ποτέ δεν αντιμετώπισε τους αγώνες σεχταριστικά. Μέσα από τις πρωτοβουλίες του Συντονισμού ενάντια στα κλεισίματα και τις διαθεσιμότητες βρέθηκε στο πλευρό των αλληλέγγυων σε όλες τις περιπτώσεις. Μέσα από τις πρωτοβουλίες της ΚΕΕΡΦΑ στήριξε το αντιφασιστικό και το αντιρατσιστικό κίνημα. Ιδιαίτερα στη μάχη του δημοψηφίσματος έδειξε στην πράξη σε καθένα και σε καθεμιά που θέλει να αντιπαλέψει τους συμβιβασμούς ότι μπορεί να βασίζεται στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Και έδειξε ότι μπορεί να συνεργάζεται και εκλογικά όταν προκύπτουν οι όροι όπως έγινε με το ΕΕΚ σε αυτές τις εκλογές.

Πάνω απ' όλα, όμως, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ξεχωρίζει με τη συμβολή της στη μεγάλη συζήτηση της ανατρεπτικής στρατηγικής που γίνεται πιεστικά επίκαιρη σήμερα. Κάθε μέρα που περνάει αποδεικνύεται ότι τα μνημόνια, η λιτότητα και ο ρατσισμός δεν αντιμετωπίζονται επειδή κάποια στελέχη της Αριστεράς θα καθήσουν σε υπουργικές καρέκλες. Το ερώτημα για το πώς προχωράμε πέρα από τα όρια μιας κυβερνητικής διαχείρισης που σπάει τα μούτρα της στους εκβιασμούς των κυρίαρχων τάξεων και των μηχανισμών τους, εθνικών και υπερεθνικών, απασχολεί χειροπιαστά χιλιάδες αγωνιστές της εργατικής τάξης και της Αριστεράς. Οι απαντήσεις της αντικαπιταλιστικής στρατηγικής είναι πολύτιμες και η ενίσχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι απαραίτητη.

Με αυτό τον προσανατολισμό έχει προστά της την τρίτη Συνδιάσκεψή της που τόσο έχει καθυστερήσει και το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα θα συμβάλει σε μια τέτοια πορεία. Όστε όλοι μαζί να κάνουμε την εργατική αντίσταση την επόμενη περίοδο νικηφόρα.

Μαζικές αντιφασιστικές διαδηλώσεις έγιναν στις 18 Σεπτέμβρη, στην δεύτερη επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα σε μια σειρά από πόλεις σε ολόκληρη τη χώρα.

Στη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, το Βόλο, την Καλαμάτα, τα Γιάννενα, τη Λαμία, το Ναύπλιο, τα Χανιά, το Ηράκλειο, το Ρέθυμνο και σε άλλες πόλεις, ο κόσμος μαζικά κατέβηκε στους δρόμους για να τιμήσει τη μνήμη του Παύλου Φύσσα ενάντια στους δολοφόνους φασίστες της Χ.Α.

Χιλιάδες κόσμος συμμετείχε στη διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη, ενώ τεράστια κινητοποίηση έκανε η αστυνομία προκειμένου να φυλάει τα γραφεία της Χ.Α. Στην πορεία, στην οποία συμμετείχε μαζικά η νεολαία, πανό είχαν **φοιτητικοί σύλλογοι**, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, η **ΛΑΕ**, οργανώσεις και συλλογικότητες του αντιεξουσιαστικού χώρου.

Μαζικότατη ήταν η διαδήλωση στα Γιάννενα όπου πάνω από 600 αντιφασίστες και αντιφασίστριες διαδήλωσαν στους δρόμους της πόλης παρά την προβοκάτσια που επιχείρησε η αστυνομία, καταλαμβάνοντας με τα ΜΑΤ και χωρίς κανένα λόγο το χώρο μπροστά στη Νομαρχία, όπου πάντα καλούνται όλες οι συγκεντρώσεις. «Καταγγείλαμε το γεγονός απαιτώντας να αποχωρήσουν τα ΜΑΤ» μας λέει η **Λουίζα Γκίκα**, «τα οποία όμως παρέμειναν. Στη συνέχεια διαδηλώσαμε - με πανό η **ΚΕΕΡΦΑ**, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, το *No pasaran*, η **ΛΑΕ**, ο **ΜΛ χώρος**».

Εκατοντάδες συμμετείχαν στη διαδήλωση που έγινε στην Πάτρα κάτω από τα πανό των φοιτητικών Συλλόγων, της **ΚΕΕΡΦΑ**, της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και της **ΛΑΕ**. Με μεγάλη συμμετοχή και παλμό, με πολύ νεολαία και με συνθήματα κατά του φασισμού πραγματοποιήθηκε το βράδυ της Παρασκευής και στην Καλαμάτα το συλλαλητήριο στη μνήμη του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα.

Στο Ναύπλιο, η πορεία διέσχισε το κέντρο της πόλης, όπου συμμετείχαν με πανό το **Αντιφασιστικό Αντιρατσιστικό Μέτωπο Αργολίδας**, η τοπική **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, η **ΛΑΕ**, αντιεξουσιαστές. Η πορεία βάδισε μπροστά στα γραφεία της Χρυσής Αυγής την οποία περιφρουρούσαν τα ΜΑΤ, όπου φωνάχτηκε το σύνθημα «να κλείσουν τα γραφεία της Χρυσής Αυγής».

Γιώργος Πίττας

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΑΤΡΑ

ΧΑΝΙΑ

Ο Παύλος ζει!

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

Χιλιάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες συμμετείχαν στη συγκέντρωση και την πορεία που έγινε στο Κερατσίνι για τα δύο χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, το απόγευμα της Παρασκευής 18 Σεπτέμβρη.

Από νωρίς το πρωί, μαθητές, εργαζόμενοι, ηλικιωμένοι, κόσμος της γειτονιάς άφηνε λουλούδια και άναβε κεριά μπροστά στο μνημείο του Παύλου Φύσσα στην οδό που πήρε το όνομά του. Το απόγευμα, μια σειρά από σωματεία, οργανώσεις και συλλογικότητες της περιοχής καλούσαν σε συγκέντρωση, στο χώρο του μνημείου στήθηκε μικροφωνική.

Το λόγο για να χαιρετήσουν, πήραν ο **Αντώνης Νταλακογιώργος** εκ μέρους των ναυτεργατών της **ΠΕΝΕΝ** που τόνισε στην ομιλία του την ανάγκη να συνεχιστεί ο αντιφασιστικός αγώνας ενάντια στην επιδίωξη των νεο-ναζί να παρουσιάζονται σαν νόμιμο κόμμα, ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** εκ μέρους της **ΚΕΕΡΦΑ** και η **Ελένη Ράππη** εκ μέρους της **Εργατικής Λέσχης Κερατσινίου**.

Στη συνέχεια ακολούθησε πορεία, στις οποίας την

κορυφή μπήκαν τα πανό της **ΠΕΝΕΝ** και του Συλλόγου Δασκάλων Κερατσινίου και ακολούθησαν τα πανό της Εργατικής Λέσχης, της **ΚΕΕΡΦΑ**, του **ΣΕΚ**, της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, του **ΕΕΚ**, της Λαϊκής Ενότητας, σύλλογοι φοιτητών και άλλες συλλογικότητες, ενώ συγκέντρωση σε άλλα σημεία είχαν καλέσει το **ΠΑΜΕ** και αντιεξουσιαστές.

Η μαζική δυναμική πορεία κατέβηκε την πρώην Παναγή Τσαλδάρη και νυν Φύσσα, βγήκε στη Σαλαμίνας, στη συνέχεια βάδισε μέσα στις γειτονίες του Κερατσινίου για να καταλήξει πίσω στην Φύσσα.

Η **ΕΛ.ΑΣ** για ακόμα μια φορά προσπάθησε ανεπιτυχώς να εμποδίσει τον κόσμο να φτάσει στο χώρο της συγκέντρωσης, αρχικά κλείνοντας από νωρίς και σε μεγάλη απόσταση τους δρόμους που οδηγούν στο Κερατσίνι και στη συνέχεια πρωτοστατώντας σε επιθέσεις που έφτασαν στο σημείο τα ΜΑΤ να εισβάλουν μέσα σε σπίτια αναζητώντας διαδηλωτές.

Πολύς ήταν ο κόσμος που υπέγραφε στα κείμενα υπογραφών της **ΚΕΕΡΦΑ** και δήλωνε τη συμμετοχή του για το αντιφασιστικό συλλαλητήριο στο κέντρο της Αθήνας στις 25 Σεπτέμβρη.

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ

Με επιτυχία έγινε στην Καισαριανή την Παρασκευή 18 Σεπτέμβρη το **Rap Monsters Fest**, το φεστιβάλ που είχε ξεκινήσει ο ίδιος ο Παύλος Φύσσας, στον αντιφασιστικά φορτισμένο τόπο του Σκοπευτηρίου στην Καισαριανή.

Δύο με τρεις χιλιάδες κόσμος συμμετείχε στη συναυλία, ενώ στις εισόδους υπήρχε πανό του Δήμου Καισαριανής που προειδοποιούσε: «Σε τούτο τον τόπο ξέρουμε καλά τι θα πει φασισμός-Καμιά ανοχή στη Χρυσή Αυγή».

«Η μαζική παρουσία νέων, κυρίως μαθητών, έδωσε έντονο χρώμα στο Σκοπευτήριο» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Αντρέας Κολλιαράκης**. «Στη διάρκεια της συναυλίας ο κόσμος φώναζε συνθήματα με κυρίαρχο το 'Ο Παύλος ζει τσακίστε τους ναζί'. Ο αντιφασιστικός χαρακτήρας της βραδιάς ήταν έντονος σε όλη τη διάρκεια του φεστιβάλ».

«Αυτοί που σκότωσαν τον Παύλο είναι απόγονοι αυτών που εκτελούσαν σε αυτόν τον χώρο αγωνιστές»

είπε ο **Mistah Rude**, φίλος του Παύλου από το μικρόφωνο, ενώ η μητέρα του **Μάγδα Φύσσα** ευχαρίστησε τον κόσμο που συμμετείχε στη συναυλία. Ο **Mc Yinka** αφιέρωσε τα τραγούδια του στους αντιφασίστες και την ανάγκη να συνεχιστεί ο αγώνας στους δρόμους, στις γειτονίες και τα δικαστήρια. Στο τέλος της συναυλίας, ανεβαίνοντας στη σκηνή, οι φίλοι του τραγούδησαν τα κομμάτια του Παύλου Φύσσα.

Μαζική εξόρμηση για το αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 25 Σεπτέμ-

βρη στην Αθήνα πραγματοποιήσαν μέλη της **ΚΕΕΡΦΑ** από τις γύρω γειτονίες, σηκώνοντας πανό και μοιράζοντας χιλιάδες προκηρύξεις έξω από το χώρο της συναυλίας. Οπως μας μεταφέρει ο **Γιώργος Τσαμούρης**: «Η ανταπόκριση ήταν μεγάλη, δεκάδες αντιφασίστες-τριες υπέγραφαν και άφηναν το τηλέφωνό τους για συνέχεια της δράσης. Παρουσία έξω από το Σκοπευτήριο είχαν το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο και το **ΣΕΚ** ενώ πουλήθηκαν 15 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης και 2 περιοδικά».

Μάχη μέχρι το τέλος

Μάχη για την ψήφο μέχρι την τελευταία στιγμή έδωσαν οι σύντροφοι και συντρόφισσες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που βρέθηκαν έξω από τα εκλογικά κέντρα την Κυριακή 20/9.

Η συζήτηση με τον κόσμο που ερχόταν για να ψηφίσει ήταν πολύ πλούσια και ουσιαστική. «Δώσαμε 26 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης και 8 τεύχη του περιοδικού "Σοσιαλισμός από τα Κάτω" στο εκλογικό κέντρο στη Γενναίου Κολοκοτρώνη, τον δρόμο που ενώνει το Κουκάκι και τα Πετράλωνα. Επίσης, ένας σύντροφος αποφάσισε επί τόπου να ενταχθεί στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΣΕΚ» μας είπε ο Γιάνης. Πρόσθεσε ότι: «Ειδικά με όσους σταμάτησαν για να πάρουν την εφημερίδα και το περιοδικό η συζήτηση ήταν βαθιά πολιτική, πήγαινε σε όλα τα στρατηγικά ζητήματα. Πολύς κόσμος που ήθελε να στηρίξει αριστερά, μετά από τη συζήτηση έλεγε πως τα επιχειρήματα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι πειστικά. Καλή ανταπόκριση είχαμε από τους νέους εργαζόμενους, αλλά και από μεγαλύτερους σε ηλικία ανθρώπους που θέλουν να κάνουν πράγματα στη γειτονιά τους. Η τοπική ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει πολύ καλή σχέση με τη γειτονιά, μπορούμε να πάρουμε πρωτοβουλίες για όλα τα ζητήματα στο αμέσως επόμενο διάστημα, όπως και να μεγαλώσουμε».

Δυνατή παρουσία είχε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έξω από το 1ο Λύκειο Νέας Φιλαδέλφειας. «Άνοιγε πολύ μεγάλη συζήτηση σε όλα τα τραπέζια της αριστεράς και φυσικά στο δικό μας. Δώσαμε 27 εφημερίδες και δύο τεύχη του περιοδικού, ενώ πολύς κόσμος άφησε τηλέφωνα για

Την ημέρα των εκλογών στη Νέα Ιωνία

περαιτέρω επικοινωνία. Ακόμα και κόσμος που θα ψήφιζε ΣΥΡΙΖΑ και σίγουρα δεν φαινόταν πολύ χαρούμενος για αυτό, άνοιγε κουβέντα για την επόμενη μέρα, όχι μόνο για τις κινηματικές μάχες, αλλά και για τα ρεφορμιστικά όρια. Επίσης, ένας σύντροφος που ψήφισε ΑΝΤΑΡΣΥΑ μετά που βγήκε από το σχολείο οργανώθηκε μαζί μας αφού έβαχνε τρόπο να βοηθήσει παραπάνω» μας δήλωσε η Αλεξάνδρα.

Εξόρμηση

Καλή εξόρμηση έγινε στο συγκρότημα του Ηράκλειτου στη Νίκαια. Η Κατερίνα μας μετέφερε την εικόνα: «Ερχόταν κόσμος που είχε ψηφίσει ΣΥΡΙΖΑ στις προηγούμενες εκλογές και τώρα σκεφτόταν να ψηφίσει ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Επίσης, πολλοί, ειδικά το απόγευμα, μας έλεγαν ότι δεν ήθελαν να ψηφίσουν, αλλά τελικά το αποφάσισαν για να βγει μια

δυνατή αριστερή αντιπολίτευση. Εκτός από την ψήφο στην αντικαπιταλιστική αριστερά, καλούσαμε τον κόσμο και στο αντιφασιστικό συλλαλητήριο στα δύο χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα στις 25 Σεπτεμβρίου».

Επιτυχημένες παρεμβάσεις έγιναν και στην Πάτρα. «Κάναμε εξόρμηση σε δύο εκλογικά συγκροτήματα, στο ΕΠΑΛ στην Αγία Σοφία και στου Τεμπονέρα. Είχαμε αισθητή παρουσία αφού είχαμε «ντύσει» το χώρο με σημαίες και αφίσες. Το εντυπωσιακό ήταν ότι ερχόταν κόσμος από μόνος του στο τραπέζι με πραγματική όρεξη για συζήτηση. Ομολογώ ότι κάποιιοι ήταν απογοητευμένοι από την κατάσταση, αλλά ήθελαν να συζητήσουν για τη συνέχεια. Μιλήσαμε με κόσμο που στήριξε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αλλά και κόσμο που ψήφισε ΚΚΕ ή ΣΥΡΙΖΑ. Δώσαμε συνολικά 17 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης» μας είπε η Φωτεινή.

Δεν πέρασαν οι φασίστες

Απέτυχε παταγωδώς η προβοκάτσια που πήγαν να στήσουν την ημέρα των εκλογών στο Κερατσίνι, οι φασίστες της Χρυσής Αυγής με επικεφαλής το Λαγό.

Το τάγμα εφόδου των νεοναζί αναγκάστηκε να υποχωρήσει κάτω από την μαζική κατακραυγή του κόσμου και την μετωπική απάντηση που έδωσε η Αριστερά έξω από το 5ο Δημοτικό Κερατσινίου, που βρίσκεται δίπλα στο χώρο που δολοφονήθηκε ο Παύλος Φύσσας.

«Κάποια στιγμή αργά το πρωί εμφανίστηκαν κάποιοι που το έπαιζαν 'επόπτες' της Χ.Α οι οποίοι πήγαν στους μπάτσους ζητώντας να διώξουν τα τραπέζια και τον κόσμο της Αριστεράς έξω από το σχολείο. Εξω ήταν και άλλοι βέβαιοι, που κρύβονταν» μας μεταφέρει ο Παναγιώτης. «Η κοινή απάντηση –τραπέζια είχαν το ΚΚΕ, η ΛΑΕ, ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΚΚΕ μλ και εμείς από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ- ήταν να σηκωθούν να φύγουν οι φασίστες. Αντ' αυτού εμφανίστηκαν ΜΑΤ και ΔΙΑΣ. Τότε μαζεύτηκε κόσμος, αντιφασίστες από τη γειτονιά, από το Ρεσάλτο, από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το ΚΚΕ, όλη την αριστερά και αρχίσαμε να φωνάζουμε συνθήματα με τα ΜΑΤ να έχουν μπει ανάμεσα σε εμάς και τους φασίστες που λίγο αργότερα αποχώρησαν άπρακτοι, με κόσμο της γειτονιάς να τους κράζει. Τα ίδια είχαν επιχειρήσει να κάνουν και στις εκλογές του Γενάρη».

«Στο σχολικό συγκρότημα 5 και 22ου του Κερατσινίου εμφανίστηκε ο μόνις αποφυλακισθείς Λαγός και απαίτησε από την ΕΛΑΣ να απομακρύνει τους αριστερούς ώστε να ελέγχει η Χρυσή Αυγή την περιοχή! Η ΕΛΑΣ φρόντισε να στείλει τα ΜΑΤ για να τους κάνει πλάτες» καταγγέλλει στην ανακοίνωση που εξέ-

δωσε εκείνη την ώρα η ΚΕΕΡΦΑ. «Το αντιφασιστικό κίνημα βρίσκεται εκεί για να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις των νεοναζί...».

Απομονώθηκαν

Επεισόδια προσπάθησαν να προκαλέσουν οι νεοναζί της Χ.Α και στου Ζωγράφου και σε ελάχιστα ακόμα σημεία όπου απωθήθηκαν και απομονώθηκαν. Στο εκλογικό κέντρο του Κολωνού, στο 56ο Λύκειο-Γυμνάσιο δεκαπέντε περίπου νεοναζί επιχειρήσαν ανεπιτυχώς αρκετές φορές, με βρισιές και απειλές να διώξουν τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που διακινούσαν την Εργατική Αλληλεγγύη με σύνθημα «ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη Βουλή, οι φασίστες φυλακή».

Ο κόσμος φώναζε στους νεοναζί να φύγουν. Μάλιστα ο χρυσαυγίτικος απόπατος, με το προσωνύμιο «λοχίας», εκδιώχθηκε άρον-άρον από τρεις ηλικιωμένες κυρίες όταν επιχείρησε σε μια επίδειξη «ανδρισμού» να κατοικήσει δημοσία θέα - κατά την προσφιλή συνήθεια του υπαρχηγού του Παππά. Τελικά μετά από δύο ώρες, και αφού κατέφθασαν μέλη της τοπικής επιτροπής της ΑΝΤΑΡΣΥΑ από άλλα εκλογικά κέντρα, αντιφασίστες καθώς και κόσμος από άλλα τραπέζια κομμάτων της Αριστεράς, αναγκάστηκαν να ξεκουμπιστούν.

Το σχέδιο των χρυσαυγιτών να συγκεντρώσουν τις λιγοστές τους δυνάμεις στην περιοχή του κέντρου της Αθήνας και στο Κερατσίνι απέτυχε, όση υποστήριξη και αν έτυχε από την αστυνομία, και βέβαιοι τους δικαστές που τίμησαν το ρόλο τους αφήνοντας το Λαγό ξανά ελεύθερο να ασκήσει τα «δημοκρατικά του δικαιώματα».

Στους εργατικούς χώρους

Η δύναμη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η σχέση της με τους εργατικούς χώρους. Όπως όλες τις προηγούμενες μέρες έτσι και την τελευταία εβδομάδα έγιναν εκατοντάδες περιοδείες και εκδηλώσεις για να μεταφερθεί το μήνυμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Περιοδεία και συζήτηση με τους τεχνικούς του ΟΛΠ στον Πειραιά έγινε την Τετάρτη 16 Σεπτεμβρίου. Συμμετείχαν ο Μήτσος Αργυροκαστρίτης, υποψήφιος στη Β΄ Πειραιά μαζί με τον Θανάση Διαβολάκη, υποψήφιο στην Α΄ Πειραιά. Ο πρώτος μας μετέφερε τα εξής: «Μιλήσαμε με περίπου σαράντα εργαζόμενους αφού τους επισκεφτήκαμε στα διάφορα πόστα τους. Καθώς είμαστε τακτικοί επισκέπτες η συζήτηση ξεκίνησε από την επικράτηση του ΣΥΡΙΖΑ το Γενάρη. Πολλοί ήταν αιχμηροί απέναντι στο ΣΥΡΙΖΑ και εμείς τους προτεínαμε να μετατρέψουν αυτή την οργή τους σε οργανωμένη δράση μέσα από το σωματείο τους. Να σταματήσουν την ιδιωτικοποίηση με τη στήριξη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και όλου του υπόλοιπου εργατικού κινήματος. Ήταν μια πολύ καλή εποικοδομητική συζήτηση, ενώ αρκετοί εργαζόμενοι πήραν την Εργατική Αλληλεγγύη και τα υπόλοιπα υλικά μας».

Την ίδια μέρα έγινε εκδήλωση και στο υπουργείο Ανάπτυξης. «Συμμετείχαν 15 εργαζόμενοι, ανάμεσά τους και μέλη του ΣΥΡΙΖΑ, της ΛΑΕ, του ΕΠΑΜ και του ΚΚΕ. Έτσι, η συζήτηση άνοιξε σε πολλά θέματα αφού καθένας άνοιγε τα δικά του ζητήματα. Όλοι πάντως υποστήριζαν ότι στο κίνημα συνεργάζονται μια χαρά με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Την προηγούμενη μέρα είχαμε πάει για να προετοιμάσουμε την εκδήλωση, δώσαμε πάνω από 15 εφημερίδες, ενώ στην ίδια τη συζήτηση άνοιξε πολύ το προσφυγικό ζήτημα και πως το αντιμετωπίζουμε», μας δήλωσε η Τόνια Λαχανιώτη.

Πρόγραμμα

Πετυχημένη εκδήλωση έγινε στην Εφορία Κυψέλης. «Την Πέμπτη 17/9 το πρωί κάναμε περιοδεία με ένα εργαζόμενο μέσα στην Εφορία για να καλέσουμε τους υπόλοιπους συναδέλφους του να έρθουν στην μεσημεριανή μας εκδήλωση. Τελικά, συγκεντρώθηκαν 25 άτομα, ομιλητής ήταν ο Χρίστος Αργύρης, γιατρός και υποψήφιος στη Β΄ Αθήνας. Μετά την ομιλία του Χρίστου που ανέλυσε το πρόγραμμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έγιναν ερωτήσεις όπως αν μπορούμε να βρούμε συμμαχίες έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση και αν μπορεί να εφαρμοστεί το αντικαπιταλιστικό μεταβατικό πρόγραμμα. Στην εκδήλωση ήρθε κόσμος που δεν είχε καν ανοίξει κουβέντα μαζί μας στο παρελθόν. Δώσαμε πέντε εφημερίδες και δύο τεύχη του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω, ενώ ένας εργαζόμενος χρεώθηκε και ψηφοδέλτια να διακινήσει», μας είπε ο Δημήτρης Λυγίζος.

Η Έλλη Πανταζοπούλου, υποψήφια στη Β΄ Αθήνας βρέθηκε σε εκδήλωση σε εργοστάσιο εισαγωγής βιδών στην Καλλιθέα την Παρασκευή 18/9. «Ομιλητές ήμασταν ο Γιάνης Τσαμούρης, υποψήφιος στη Β΄ Αθήνας και εγώ. Στις αρχικές μας τοποθετήσεις μιλήσαμε για την περίοδο που διανύουμε, η οποία προσφέρει μεγάλες δυνατότητες για την αριστερά, ειδικά μετά το μεγάλο ΟΧΙ του δημοψηφίσματος και αναλύσαμε το πρόγραμμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Στην εκδήλωση συμμετείχαν 14 εργαζόμενοι, ανάμεσά τους και δύο μετανάστες που δουλεύουν στο εργοστάσιο. Μετά τις τοποθετήσεις έγινε πλούσια κουβέντα, με πολλές ερωτήσεις. Πως μπορούμε να πάρουμε τον έλεγχο στις τράπεζες, αν θα απομονωθούμε αν προχωρήσουμε σε ρήξη με την ΕΕ, πως μπορούμε να εξασφαλίσουμε για όλους δωρεάν υγεία με αφορμή και την προσφυγική κρίση, πως μπορούμε να παλέψουμε ειδικά στον ιδιωτικό τομέα. Μετά το τέλος της συζήτησης 3 εργαζόμενοι αγόρασαν την Εργατική Αλληλεγγύη, ενώ 6 χρεώθηκαν με ψηφοδέλτια». Εκδηλώσεις ακόμα έγιναν στο Δήμο Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης, στη Στατιστική Υπηρεσία κ.α.

Εφορία Κυψέλης, 17/9

Μαζική συμμετοχή στις εκδηλώσεις

Ανοιχτές εκδηλώσεις έκανε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μέχρι και τις τελευταίες μέρες πριν από τις εκλογές.

Πετυχημένη εκδήλωση οργάνωσε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ Δυτικής Αττικής στην **Ελευσίνα** την Τρίτη 15 Σεπτεμβρίου με συμμετοχή πάνω από 40 αγωνιστριών και αγωνιστών. Στην εκδήλωση μίλησαν ο **Βασίλης Μυρσινιάς**, ο **Άγγελος Χάγιος** και ο **Παναγιώτης Αλεξόπουλος**. Οι ομιλητές στάθηκαν στην αναγκαιότητα της ψήφισης της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, στην αξία και τις νίκες που έχει πετύχει το κίνημα και στην περιοχή του Θριασίου και ευρύτερα. Την εκδήλωση χαιρέτισε και η υποψήφια βουλευτίνα στην Περιφέρεια Αττικής, **Σούλα Μπαλαλέ**.

«Στην **Καλλιθέα** κάναμε ανοιχτή εκδήλωση την Τετάρτη 16 Σεπτεμβρίου στην πλατεία Δαβάκη με 35 άτομα, ομιλητές ήταν ο **Λεάνδρος Μπόλαρης**, η **Ειρήνη Γαϊτάνου** και ο **Παντελής Αυθίνος**. Συνεχίσαμε την Κυριακή των εκλογών με εξορμήσεις στα σχολεία», μας μετέφερε ο **Ραφαήλ Καστρίτσας**.

Την Τετάρτη 16/9 έγινε εκδήλωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και στο **Ναύπλιο**. Μίλησαν οι: **Λένα Βερδές**, **Βασίλης Δαραβέλιας** και **Γιώργος Ταραβίρας**, ενώ την εκδήλωση παρακολούθησαν περίπου 50 άτομα. Η εκδήλωση έγινε στην κεντρική πλατεία όπου είχε στηθεί προτζέκτορας που πρόβαλλε το σποτ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ενώ στον ίδιο χώρο βρισκότουσαν και περίπτερα της υπόλοιπης αριστεράς.

Προεκλογική σύσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έγινε την Πέμπτη 17/9 στους

Αγίους Αναργύρους. Η **Κατερίνα Πατρικίου** που ήταν ομιλήτρια μας είπε: «Κάναμε ανοιχτή σύσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στον Πευκόνα, έγιναν δύο ανοίγματα στην κουβέντα από την **Γεωργία Νίκα**, δημοτική σύμβουλο και εμένα. Συμμετείχαν μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, καθώς και κόσμος από τη γειτονιά και εργαζόμενοι του Δήμου. Ήμασταν πάνω από 20 άτομα.

Πλούσια κουβέντα

Κάποιοι έρχονταν για πρώτη φορά. Αυτοί έφυγαν και «πιο ευχαριστημένοι» από τη σύσκεψη. Άνοιξε πλούσια κουβέντα με πολλές ερωτήσεις. Ποιες είναι οι διαφορές της ΛΑΕ και του ΚΚΕ, τι άποψη έχουμε για το νόμισμα, τι συνεργασίες χρειάζεται να γίνουν. Στο τέλος όλοι χρεώθηκαν υλικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ».

Στο **Μενίδι** έγινε εκδήλωση την Πέμπτη 17/9 στο χώρο του ΚΑΠΗ του Δήμου. «Στην εκδήλωση ομιλη-

τές ήταν ο **Τάσος Αναστασιάδης**, ο **Παναγιώτης Μαυροειδής** και ο **Ερνέστο Αγγελής**. Χαρακτηριστικό της εκδήλωσης ήταν η συμμετοχή νεολαίας. Συμμετείχαν πάνω από τριάντα άτομα. Μπήκαν ερωτήσεις για το πώς μπορεί να επιτευχθεί ενότητα της αριστεράς, πως μπορεί να δυναμώσει ο συνδικαλισμός στον ιδιωτικό τομέα, τότε μπορεί να εφαρμοστεί ο εργατικός έλεγχος. Αν αυτό το αίτημα είναι για σήμερα ή όταν θα υπάρχουν επαναστατικές συνθήκες. Έγινε πραγματικά καλή συζήτηση», μας δήλωσε ο **Μιχάλης Βερβέρης**.

Από τις πιο μαζικές προεκλογικές εκδηλώσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήταν αυτή που έγινε στην **Πάτρα** την Πέμπτη 17/9. «Πάνω από 200 άτομα πέρασαν από την εκδήλωσή μας. Μαζικά συμμετείχε η νεολαία, ενώ παρακολούθησαν τη συζήτηση εργαζόμενοι από τον ιδιωτικό τομέα, εκπαιδευτικοί και άλλοι. Ο **Γιάννης Αγγελόπουλος** μίλη-

σε για την ανάγκη που έχουν οι από πάνω να φτιάξουν μια συγκυβέρνηση που θα εφαρμόσει το μνημόνιο, ενώ αναφέρθηκε στην ανάγκη να στηριχτούν οι πρόσφυγες. Να ανοίξουν τα σύνορα, να σταματήσουμε την Ευρώπη-Φρούριο, ενώ ανέλυσε το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα.

Ο **Σάββας Μιχαήλ** είπε ότι δεν υπάρχει περιθώριο για δεύτερη ευκαιρία στο ΣΥΡΙΖΑ και μίλησε για τα ρεφορμιστικά αδιέξοδα, ενώ ο **Τάκης Τσίτσος** εξήγησε ότι οι από πάνω προσπαθούν να σταματήσουν το κίνημα με όποιο τρόπο διαθέτουν. Ακούγονταν συνθήματα σε όλη τη διάρκεια της εκδήλωσης, ενώ είχαμε στήσει τραπέζακι από την Εργατική Αλληλεγγύη και την ΚΕΕΡΦΑ», μας δήλωσε η **Ράνια Κούτσικου**.

Μεγάλη ήταν η εκδήλωση και στη **Θεσσαλονίκη** στις 17/9. «Περισσότερα από 200 άτομα συμμετείχαν στην κεντρική προεκλογική εκδήλω-

ση στην πόλη. Μίλησαν η **Βούλα Τάκη**, υποψήφια στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας, ο **Γιώργος Ρηγόπουλος**, υποψήφιος στη Β' Θεσσαλονίκης, η **Φύλλια Πολίτη**, υποψήφια στην Α' Θεσσαλονίκης, ο **Βάιος Τζαχρήστας**, επίσης υποψήφιος στην Α' Θεσσαλονίκης, ενώ χαιρέτισε ο **Θανάσης Αγαπητός**, περιφερειακός σύμβουλος Κεντρικής Μακεδονίας. Συμμετείχαν αγωνιστές από τα κινήματα στις Σκουριές, πρωτοπόροι εργαζόμενοι από τα νοσοκομεία, τα σχολεία, το ΜΕΤΡΟ και πολλοί φοιτητές και φοιτήτριες. Την συγκέντρωση κάλυψε και μετέδωσε η ΕΡΤ3», μας δήλωσε ο **Μπάμπης Κουρουνδής**.

Την τελευταία βδομάδα εκδηλώσεις έγιναν ακόμα στη **Νέα Σμύρνη**, στη **Νέα Φιλαδέλφεια**, στα **Άνω Λιόσια**, στο **Μαρούσι**, στο **Γέρακα** και αλλού.

Νεκτάριος Δαργάκης

Με μεγάλη συμμετοχή πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση της ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. στο Περιστερί την Πέμπτη 17 Σεπτεμβρίου. Πάνω από 200 φίλες και φίλοι της αντικαπιταλιστικής αριστεράς παρακολούθησαν και συμμετείχαν στην εκδήλωση.

Ομιλητές ήταν με τη σειρά που μίλησαν η

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Μαρία Στύλλου, ο **Χρήστος Μπίστης** και ο **Άγγελος Χάγιος**. Η Μαρία ξεκίνησε αναφερόμενη στην τραγωδία της ιταλικής αριστεράς όταν έφτασε να εφαρμόζει τη λιτότητα, τις

προσαρμογές ακόμη και ριζοσπαστικών κομματιών της στα τέλη της δεκαετίας του '70 και τη διαφορά με το σήμερα μέσω των προχωρημάτων του κινήματος στην Ελλάδα.

Στάθηκε στη συνέχεια των μαχών και της αναζήτησης του κόσμου μετά την εκλογή του ΣΥΡΙΖΑ το Γενάρη, ιδιαίτερα συγκριτικά με το

πόσο γρήγορα αντιμετώπισε αντιστάσεις η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ σε σχέση με την πρώτη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το '81. Ο Χρήστος τόνισε τη σημασία της σύγκρουσης με την ΕΕ σε αυτές τις συνθήκες που η άρχουσα τάξη θα προσπαθήσει να εφαρμόσει το νέο Μνημόνιο. Θύμισε ότι στο Περιστερί το ΟΧΙ έφτασε στο 75% και αυτή είναι η δυναμική για τη συνέχεια για να μην πιαστούμε.

Τέλος, ο Άγγελος ξεκίνησε μιλώντας για την αξία αυτών των εκδηλώσεων που οργάνωσε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, σημειώνοντας την μεγάλη συμμετοχή που όλες είχαν. Συμπλήρωσε ότι η απάντηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έρχεται να εξηγήσει και την αποτυχία του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και τον αγώνα ενάντια στα κόμματα που διεκδικούν να εφαρμόσουν το τρίτο μνημόνιο. Ιδιαίτερη βάση έδωσε στη νεολαία που μαζικά ψήφισε ΟΧΙ και έχουμε άμεσα να κερδίσουμε και προοπτικά αυτό τον κόσμο. Ακολούθησε συζήτηση και χαιρετισμοί από μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Στην εκδήλωση ο κόσμος χρεώθηκε μαζικά ψηφοδέλτια εν όψει της μάχης της Κυριακής και πολλοί υπέγραψαν στην καμπάνια της ΚΕΕΡΦΑ για καταδίκη των νεοναζί και καλωσόρισμα των προσφύγων.

Βασίλης Μυρσινιάς

Μπορεί η Μέρκελ να δηλώνει ότι «είμαστε μία ένωση αξιών, με κοινή πολιτική ασύλου, μία ένωση με ανοικτά σύνορα μεταξύ των μελών της» αλλά καμία σχέση. Η πραγματικότητα είναι εκ διαμέτρου αντίθετη. Η μόνη αξία που αντιπροσωπεύει η ΕΕ είναι αυτή της Ευρώπης-φρούριο. Η περίφημη συνθήκη του Σένγκεν και η ελεύθερη μετακίνηση από χώρα σε χώρα, το «σημαντικότερο κεκτημένο» της ΕΕ κλονίζονται συθέμελα. Στα σημεία που χώρες μέλη της ΕΕ συνορεύουν με μη μέλη γίνεται χαμός.

Η Ουγγαρία έχει ήδη κλείσει τα σύνορά της με τη Σερβία, ενώ ψήφισε νόμο που καθιστά ποινικό αδίκημα τη διέλευση από τα σύνορά της με ποινή έως τρία χρόνια. Επιπλέον, αναπτύσσει στρατό στα σύνορά της με την Κροατία και σκέφτεται να κλείσει τα σύνορα και με τη Ρουμανία. Η Αυστρία έχει επιβάλλει προσωρινούς ελέγχους στα σύνορά της παρόλο που συνορεύει μόνο με χώρες μέλη. Η Σλοβακία απλώνει αστυνομία κατά μήκος των συνόρων της με Αυστρία και Ουγγαρία, η Ολλανδία έχει ξεκινήσει δειγματοληπτικούς ελέγχους στα σύνορα της, ενώ η Γερμανία ζητάει διαβατήρια στα σύνορά της με την Αυστρία. Στην Τσεχία αναβίωσαν εικόνες από το Ολοκαύτωμα όταν η αστυνομία τραβολογούσε τους πρόσφυγες από τα τραίνα και τους σημείωνε αριθμούς στα χέρια.

Οι κυβερνήσεις όλων αυτών των χωρών (μαζί και της Βρετανίας) αρνούνται να δεχτούν πρόσφυγες και η επικείμενη σύνοδος κορυφής φαίνεται να είναι στον αέρα με την Μέρκελ να προειδοποιεί ότι «η Γερμανία (που έχει δεσμευτεί να δεχτεί 800.000 πρόσφυγες) δεν πρόκειται να το κάνει μόνη της». Είναι τόσο κρίσιμες οι στιγμές για το οικοδόμημα της ΕΕ που για πρώτη φορά μετά το 1989 και την επανένωση της Γερμανίας, οι επικεφαλής της Γερμανίας και της Γαλλίας θα απευθυνθούν από κοινού στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο πρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου **Μάρτιν Σούλτς** δήλωσε: «Είναι μια ιστορική επίσκεψη σε μία ιστορικά δύσκολη περίοδο».

Ένα από τα πρώτα πράγματα που θα κάνει ο **Αλέξης Τσίπρας** μετά την ορκωμοσία της κυβέρνησης είναι να παραβρεθεί στη σύνοδο κορυφής των ηγετών της ΕΕ. Η σύνοδος θα ασχοληθεί με την «από κοινού αντιμετώπιση των προσφυγικών ροών». Ήδη έγινε αντίστοιχη συνάντηση των υπουργών εσωτερικών χωρίς ιδιαίτερα αποτελέσματα.

Ανοίξτε τα σύνορα - μην τα παραδώσετε στην ΕΕ

Επίσημα, στο τραπέζι βρίσκεται το θέμα των υποχρεωτικών ποσοστώσεων δηλαδή την υποχρέωση όλων των χωρών μελών να δεχτούν πρόσφυγες ανάλογα με τον πληθυσμό τους. Σε αυτό το σενάριο αντιδρούν έντονα οι χώρες της κεντρικής Ευρώπης όπως η Πολωνία, η Ουγγαρία και η Σλοβακία. Στην ημερήσια διάταξη βρίσκεται και η εκταμίευση κονδυλίων προς χώρες που συνορεύουν με τη Συρία, όπως η Τουρκία και ο Λίβανος στις οποίες βρίσκονται αυτή τη στιγμή εκατομμύρια πρόσφυγες.

Κάτω από το τραπέζι όμως το παζάρι είναι ακόμα πιο σκληρό, η διαπραγμάτευση αφορά στον έλεγχο των ευρωπαϊκών συνόρων. Η Ελλάδα και η Ιταλία δηλώνουν ότι δεν έχουν την υποδομή να διαχειριστούν ροή των προσφύγων και ζητούν αυξημένη χρηματοδότηση από την ΕΕ. Οι Βρυξέλλες από τη μεριά τους θέλουν αυξημένους ελέγχους στη διαδικασία πιστοποίησης και ταυτοποίησης των προσφύγων. Σχεδόν το λένε ξεκάθαρα πια ότι δεν έχουν εμπιστοσύνη στους ελέγχους που κά-

νουν οι ελληνικές και ιταλικές αρχές και υπάρχει πίεση να αναλάβει ουσιαστικά η Frontex, όχι απλά τη φύλαξη των συνόρων αλλά και τις δομές υποδοχής και ταυτοποίησης. Άραγε θα φτάσει στο σημείο η ελληνική κυβέρνηση να παραδώσει την υποδοχή των προσφύγων για να πάρει τα λεφτά της ΕΕ;

Ποτάμι γεμάτο ορμή και ελπίδα

Τίποτα από όλα αυτά δεν μπορεί να σταματήσει τους πρόσφυγες πολέμου που σύνορο το σύνορο δίνουν και κερδίζουν τη μάχη για μια ζωή με αξιοπρέπεια και ασφάλεια μακριά από τον πόλεμο. Στο πέρασμά τους, τσακίζουν φράχτες και φρουρούς, ακροδεξιά ρητορεία, και γραφιάδες ενώ ριζοσπαστικοποιούν τον ντόπιο πληθυσμό και ξεσηκώνουν τη συμπαράσταση. Η ουγγρική κυβέρνηση προσπάθησε να αποκλείσει την πρόσβαση στα τραίνα για όσους μπόρεσαν να περάσουν τους φράχτες. Το μόνο που κατάφερε είναι να ξεκινήσουν χιλιάδες με

τα πόδια από την πρωτεύουσα Βουδαπέστη προς τη Βιέννη της Αυστρίας από όπου τελικά θα περάσουν στη Γερμανία. Η κυβέρνηση σε μια προσπάθεια να δυσκολέψει και άλλο την κατάσταση έχει χαρακτηρίσει δουλεμπόριο το να πάρει κάποιος με το αμάξι του πρόσφυγες και να τους βοηθήσει να διασχίσουν τη χώρα, μάταια όμως. Εκατοντάδες αμάξια και λεωφορεία ξεκίνησαν από την Αυστρία, μπήκαν στην Ουγγαρία και διευκόλυναν το πέρασμα για χιλιάδες, ανάμεσα τους μικρά παιδιά και ηλικιωμένοι.

Πώς θα ήταν δυνατόν μερικά διατάγματα, που δεν αξίζουν ούτε το χαρτί στο οποίο γράφτηκαν και μερικοί μπάτσοι, να σταματήσουν ανθρώπους που έχουν σπάσει το φράγμα στα ελληνο-μακεδονικά σύνορα, έχουν επιζήσει από το επικίνδυνο πέρασμα από την Τουρκία στην Ελλάδα και κουβαλάνε μέσα τους την εμπειρία από τον εμφύλιο στη Συρία;

Δεν είναι «εκπαιδευμένοι τζιχαντιστές» όπως ουρλιάζουν διάφοροι σαν τον **Άδωνη** και το **Βορίδη**, έχουν λάβει μια διαφορετική «εκπαίδευση», αυτή του συλλογικού τρόπου αντιμετώπισης των δυσκολιών. Μετακινούνται συλλογικά σχηματίζοντας πορείες, οργανώνονται, ανταλλάσσουν πληροφορίες που μαζεύουν από συγγενείς και φίλους που έχουν φτάσει στον επόμενο σταθμό της διαδρομής, και μοιράζονται την αλληλεγγύη που δέχονται από τους εθελοντές. Ξέρουν πολύ καλά ότι αυτό το ταξίδι είναι πολύ δύσκολο για να τα καταφέρει ο καθένας μόνος του.

Το κύμα συμπαράστασης στην Γερμανία και στην Αυστρία (που σχεδόν όλοι την περιέγραφαν σαν ξενοφοβική κοινωνία) δεν έχει προηγούμενο. Τη θέση των μεγάλων διαδηλώσεων των προηγούμενων εβδομάδων πήραν πια χαρές και πανηγύρια, στους σιδηροδρομικούς σταθμούς όπου φτάνουν οι πρόσφυγες. Στο Μόναχο και στη Βιέννη οργανώθηκαν ακόμα και πάρτι και συναυλίες για την υποδοχή από ντόπιους αντιρατσιστές.

Μανώλης Σπαθής

Μπορεί ο Φράχτης της Ουγγαρίας να έχει προβληθεί από ευρωπαϊκά και ελληνικά ΜΜΕ σαν ανάληπτη κίνηση ενάντια στους ταλαιπωρημένους πρόσφυγες αλλά εντελώς «τυχαία» όλοι ξεχνάνε να αναφέρουν τον **φράχτη στον Έβρο**.

Η ιδέα ότι μπορεί ένα κράτος να σταματήσει μετανάστες και πρόσφυγες με συρματοπλέγματα στα σύνορά του ανήκει στις ΗΠΑ όπου πρώτες έχτισαν τον τεράστιο φράχτη στον ποταμό Ρίο Γκράντε αλλά η πρώτη υλοποίηση στην ευρωπαϊκή ήπειρο ανήκει στην Ελλάδα. Είναι ένα από τα βασικά εμπόδια που στήθηκαν την προηγούμενη περίοδο και αναγκάζει τους πρόσφυγες πολέ-

Γκρεμίστε τον φράχτη

μου να περνάνε με βάρκες από τα θαλάσσια περάσματα ρισκάροντας τις ζωές τους. Πρόκειται στην ουσία για ένα φράχτη ποτισμένο με το αίμα εκατοντάδων.

Η «πρώτη (και πλέον δεύτερη) φορά αριστερά» κυβέρνηση είχε υποσχεθεί ότι θα ξηλώσει το φράχτη, φυσικά και αυτή η υπόσχεση έγινε κουρελόχαρτο, τότε δια στόματος **Πανούση**. Τώρα έρχεται η νέα βουλευτίνα Έβρου του ΣΥΡΙΖΑ, **Νατάσα Γκαρά** να δηλώσει «Ο φράχτης του Έβρου πρέπει να διατηρηθεί, στην παρούσα φάση, διότι η Ελλάδα δεν

έχει ολοκληρωμένες υποδομές για να διαχειριστεί σωστά τις μεγάλες μεταναστευτικές ροές». Είναι εντυπωσιακό πόσο κυνισμό μπορούν να κουβαλάνε τα λόγια ενός ανθρώπου μόλις 31 ετών που γαλουχήθηκε από τα φοιτητικά χρόνια στο Συνασπισμό.

ΚΕΕΡΦΑ

Κόντρα στο ρατσισμό και στον κυνισμό η ΚΕΕΡΦΑ κυκλοφόρησε ανακοίνωση για το φράχτη του Έβρου και τα χερσαία σύνορα με την Τουρκία με τίτλο «Ανοίξτε τα

σύνορα για να υποδεχτούμε τους πρόσφυγες στις Καστανιές και στο Κήπο του Έβρου» όπου μεταξύ άλλων τονίζει: «Ο φράχτης στον Έβρο ήταν το ρατσιστικό δώρο των ελληνικών κυβερνήσεων στο κλείσιμο των συνόρων της ΕΕ που έσπρωξε τις χιλιάδες των προσφύγων στα χέρια των δουλεμπόρων και των σαπιοκάραβων τους φέρνοντας το θάνατο με πνιγμούς σε χιλιάδες πρόσφυγες. Δυστυχώς δεν τον γκρέμισε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Δυστυχώς δεν τον παρέσυρε πέρυσι ολόκληρο το φουσκωμένο

ποτάμι. Χρειάζεται να το γκρεμίσουμε τώρα γιατί κάθε μέτρο φράχτη σημαίνει περισσότερες γυναίκες και μικρά παιδιά προσφύγων που πνίγονται, είτε στο Αιγαίο, είτε στον ίδιο τον Έβρο, σε πιο επικίνδυνα περάσματα», ενώ καταλήγει «Τα κόμματα της αριστεράς και τα συνδικάτα είναι ώρα να μπουν μπροστά ώστε να σταματήσει το εγκληματικό κυνηγητό των προσφύγων στον Έβρο και το Αιγαίο. Να απαιτήσουμε να υπάρξει άμεση απόδοση ασύλου στους κατατρεγμένους πρόσφυγες και φιλοξενία σε κέντρα και ξενοδοχεία με ανθρώπινη μεταχείριση, να διευκολυνθεί η μετακίνηση με δημόσια μέσα μεταφοράς, τρένα και λεωφορεία».

Αποβίβαση προσφύγων από το Ελευθέριος Βενιζέλος στον Πειραιά.

Οι ναυτεργάτες στο πλευρό των προσφύγων

Πριν από ενάμιση χρόνο αυτή η χουντόφατσα ο Δένδιας, υπουργός Δημόσιας Τάξης τότε, είχε κάνει την εξής δήλωση «Η ποιότητα των μεταναστών μας είναι τραγική». Τότε είχε γίνει ένας σχετικός χαμός που είχε επίκεντρο το προφανές, ότι δηλαδή ο υπουργός που σχεδίασε και εφάρμοσε τον «Ξέ-νιο Δια» είναι ρατσιστής του κερατά. Αυτή τη φορά θυμηθήκαμε αυτή τη δήλωση με αφορμή ένα ρεπορτάζ της «Καθημερινής».

Ο ρεπόρτερ Γιάννης Παπαδόπουλος βρέθηκε στο πλοίο Ελευθέριος Βενιζέλος που ναυλώθηκε για να μεταφέρει τους πρόσφυγες από τα νησιά στον Πειραιά, ταξίδεψε μαζί τους και μίλησε με τον καπετάνιο και μέλη του πληρώματος. Ο πλοίαρχος Γασπαράτος μίλησε για «ανθρώπους ταλαιπωρημένους, φοβισμένους. Οπότε χρειάζεται μια ιδιαίτερη φροντίδα από το πλήρωμα» ενώ ενδεικτικό για την “ποιότητα” των προσφύγων είναι αυτό που είπε ο αρχιθαλαμηπόλος **Διονύσης Μπούνιας** «Δεν μας έχουν σκίσει ούτε μισή καρέκλα, δεν έχουν πάρει ούτε για δείγμα ένα ποτήρι ή ένα μαχαίρι... Σε ένα ταξίδι με προορισμό την Ιταλία και 150 Έλληνες οδηγούς φορητών, χάνουμε περίπου 50 μπουρνούζια από την Πάτρα μέχρι την Ανκόνα. Σε αυτά τα δρομολόγια με τους 2.500 Σύρους επιβάτες δεν έχουμε χάσει τίποτα».

Οι πρόσφυγες με το που επιβιβάζονται ηρεμούν, νιώθουν για πρώτη φορά ασφαλείς στη θάλασσα καθώς οι περισσότεροι έχουν ήδη κινδυνέψει κατά το πέρασμά τους από την Τουρκία στα νησιά. Οι περιγραφές του πληρώματος είναι ότι όταν πλέον το πλοίο σαλπάρει όλοι είναι αισιόδοξοι καθώς πιστεύουν ότι ο απόπλους αυτός αποτελεί μεγάλη πρόοδο σε αυτό το μακρύ και δύσκολο ταξίδι που έχουν. Μέλη του πληρώματος έχουν αρχίσει να μαθαίνουν αραβικές φράσεις και λέξεις για να ανακουφίσουν τον ταλαιπωρημένο κόσμο, διευκολύνοντας όσο περισσότερο γίνεται το ταξίδι. Είναι προφανές ότι αυτή η περιγραφή δεν έχει καμία σχέση με τα όσα διαδραματίζονται σε σύνορα, λιμάνια και στρατόπεδα όπου η ευθύνη ανήκει στην αστυνομία ή το λιμενικό. Για ακόμα μια φορά αποδεικνύεται ότι οι ναυτεργάτες και οι πρόσφυγες είναι «ποιοτικά» καλύτεροι από τους Δένδιας.

Μ.Σ.

Εκατοντάδες πρόσφυγες είναι συγκεντρωμένοι στην Αδριανούπολη, 40 χιλιόμετρα από τα χερσαία σύνορα μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας. Οι περισσότεροι από αυτούς ξεκίνησαν με τα πόδια από την Σμύρνη και άλλες πόλεις της Τουρκίας για να περάσουν στην Ευρώπη. Το κίνημα αυτό δημιουργήθηκε ως απάντηση στους ατελείωτους πνιγμούς στο Αιγαίο. Το αίτημά τους είναι «ανοίξτε τα σύνορα και γκρεμίστε τους φράχτες για να περάσουμε με ασφάλεια στην Ευρώπη».

Είναι καλοδεχούμενοι! Πρέπει οι τουρκικές και οι ελληνικές αρχές να ανοίξουν τα σύνορα, να διευκολύνουν την μετακίνηση προς τις ευρωπαϊκές χώρες και όχι να στέλνουν τα ΜΑΤ και την αστυνομία να τους κλείνουν το δρόμο.

Η τουρκική αστυνομία έχει στήσει μπλόκα 40 χιλιόμετρα από τα σύνορα με την Ελλάδα και τους εμποδίζει να περάσουν. Εκατοντάδες πρόσφυγες αυτή τη στιγμή είναι εγκλωβισμένοι στο σταθμό των λεωφορείων της Εντίρνε (Αδριανούπολη) και Ιστανμπούλ (Κωνσταντινούπολη). Οι

Η Αδριανούπολη δεν είναι μακριά

πρόσφυγες έχουν ξεκινήσει κινητοποιήσεις για να περάσουν με ασφάλεια και νόμιμα από τα σύνορα για τις ευρωπαϊκές χώρες.

Δράμα

Την ίδια στιγμή το δράμα αυτών των ανθρώπων δεν έχει τέλος. Μια οικογένεια Σύριων που περίμενε 5 μέρες στο σταθμό των λεωφορείων της Ιστανμπούλ έχασε το 8 μηνών βρέφος τους. Από την μεριά της Ελλάδας δεκάδες αστυνομικοί έχουν παραταχτεί στους συνοριακούς σταθμούς. Ενώ την ίδια στιγμή εξακολουθούν και πνίγονται γυναίκες και μικρά παιδάκια στα νερά του Αιγαίου. Υπεύθυνη για αυτούς τους θανάτους είναι η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ που ενέκρινε κονδύλιο για την επισκευή του φράχτη στον Έβρο, η Frontex και οι πολιτικές της Ευρώπης φρούριο.

Στεκόμαστε στο πλευρό των ανθρώπων που αψηφούν τα κύματα της θάλασσας, τα όπλα της

Frontex, τα γκολ της αστυνομίας και τα συρματοπλέγματα και φτάνουν κατά χιλιάδες, ακόμα και με τα πόδια. Ελπίδα μας είναι οι χιλιάδες άνθρωποι που βγήκαν τις προηγούμενες βδομάδες στους δρόμους για να δηλώσουν την αλληλεγγύη τους και να καλωσορίσουν τους πρόσφυγες. Ενώνουμε τις φωνές μας. Είμαστε μαζί τους. Παλεύουμε μαζί σε κάθε γωνιά του πλανήτη για να σταματήσουν οι πόλεμοι, να ανοίξουν τα σύνορα, να δοθεί άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες, χαρτιά και δικαιώματα στους μετανάστες. Στην Ξάνθη στις 22 Σεπτέμβρη η ΚΕΕΡΦΑ καλεί σύσκεψη με σωματεία και συνδικάτα εργαζομένων για την οργάνωση διαδήλωσης για τα δύο χρόνια της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα από τους φασίστες της Χ.Α. και κινητοποίησης για τους πρόσφυγες.

Τζεμαλή Μηλιαζήμ, Ξάνθη

Εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες από τη Συρία διασχίζουν την Ευρώπη από την αρχή του χρόνου, σε ένα ταξίδι γεμάτο δυσκολίες και εμπόδια. Με τα επίσημα κράτη να είναι από εχθρικά μέχρι αδιάφορα, μοναδικό στήριγμα αυτού του κόσμου είναι η αλληλεγγύη από τον ντόπιο πληθυσμό.

Άλλες φορές αυθόρμητα, άλλες μισο-οργανωμένα, άλλες αυτοοργανωμένα, κάποιες φορές ατομικά, κάποιες συλλογικά και κάποιες μέσα από ΜΚΟ αμέτρητοι είναι οι άνθρωποι σε όλη την Ευρώπη που βοηθάνε αυτό το καραβάνι να τα καταφέρει. Τροφή, νερό, ρούχα και παπούτσια, κάποιες φορές στέγη και μετακίνηση όλα είναι απαραίτητα και χρήσιμα για αυτόν τον κόσμο.

Πολύς όμως είναι και ο κόσμος που θέλει να βοηθήσει αλλά δεν ξέρει πώς να το κάνει και σε ποιόν να στραφεί. Κάποιες φορές ο συντονισμός με τις ανάγκες του κόσμου αυτού είναι πολύ δύσκολος μιας και διαρκώς μετακινούνται και ο αριθμός τους μεταβάλλεται. Είναι σαφές ότι χρειάζεται ένα κέντρο που να συντονίζει την όλη προσπάθεια. Από τη μία να συγκεντρώνει τις ανάγκες των προσφύγων από τα διάφορα σημεία και από την άλλη να οργανώνει τον κόσμο που θέλει να βοηθήσει. Αυτόν τον ρόλο όπως φαίνεται και από την ιστορία με το πλήρωμα του πλοίου «Ε. Βενιζέλος» η εργατική τάξη μπορεί να τον παίξει καλύτερα από τον καθένα.

Είναι η κατάλληλη στιγμή να πάρουν τα συνδικάτα πρωτοβουλίες για να

Αλληλεγγύη από τα συνδικάτα

σμο που την έχει ανάγκη. Υπάρχουν πολλά παραδείγματα από το παρελθόν, από τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών που έγραφαν τα παιδιά των μεταναστών στα σχολεία παρά την απαγόρευση μέχρι την **ΑΔΕΔΥ** που στο παρελθόν είχε χτίσει νηπιαγωγεία στη Σερβία. Τα συνδικάτα διαθέτουν το κύρος και τη δυνατότητα να το κάνουν αυτό αλλά και τις διασυνδέσεις με αντίστοιχα συνδικάτα του εξωτερικού έτσι ώστε να οργανωθεί η αλληλεγγύη σε όλη τη διαδρομή.

Σε αυτή την κατεύθυνση κινείται και ο **Σύλλογος Μεταφραστών – Επιμελητών – Διορθωτών** που κάνει κάλεσμα για τη συγκέντρωση ειδών πρώτης ανάγκης για τους πρόσφυγες. Στο κάλεσμα αναφέρει «*Τονίζουμε ότι η ταξική αλληλεγγύη προς τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, τους σημερινούς αλλά και τους επόμενους που θα δημιουργήσει ο παγκοσμιοποιημένος καπιταλισμός, είναι εκ των ων ουκ άνευ, το ελάχιστο όσο και το πρώτο που μπορούμε να κάνουμε συλλογικά όσο και ατομικά. Γι’ αυτό, οργανώνουμε στα γραφεία του ΣΜΕΔ συλλογή τροφίμων και ειδών πρώτης ανάγκης για τους πρόσφυγες από τη Μέση Ανατολή που συγκεντρώνονται στην Αθήνα.*» Για περισσότερες πληροφορίες ολόκληρη η ανακοίνωση βρίσκεται στην ιστοσελίδα του συλλόγου στο www.smed.gr.

βοηθήσουν πολιτικά και οργανωτικά την αλληλεγγύη να φτάσει στον κό-

Απάντηση στην ανάληψη ευθύνης για τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τον φύρερ της Χρυσής Αυγής Μιχαλολιάκο και στην προσπάθεια των νεοναζί να εκμεταλλευτούν την ανάδειξή τους στη νέα Βουλή (παρά τη χασούρα σε ψήφους) για να το παίξουν νόμιμο πολιτικό κόμμα, θα είναι το αντιφασιστικό συλλαλητήριο που θα γίνει την Παρασκευή 25 Σεπτεμβρη στην Ομόνοια στις 7μμ και την ίδια μέρα και ώρα στο Αγαλμα Βενιζέλου στη Θεσσαλονίκη.

Η ΚΕΕΡΦΑ απευθύνει κάλεσμα στα συνδικάτα, τις δημοτικές κινήσεις, τις κοινότητες μεταναστών, τις συλλογικότητες, τους φοιτητικούς συλλόγους, τα κόμματα της αριστεράς να στηρίξουν αποφασιστικά τα συλλαλητήρια της 25ης Σεπτεμβρη και την κλιμάκωση των κινητοποιήσεων για να καταδικαστούν οι δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής.

Στο συλλαλητήριο της Αθήνας καλούν μέχρι στιγμής η ΚΕΕΡΦΑ, το Συμβούλιο Ενταξης Μεταναστών του Δήμου Αθήνας, καθώς και μια σειρά μεταναστευτικές κοινότητες, ανάμεσά τους η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος, το Ελληνοπαγκιτανεσιανό Επιμελητήριο, η Κοινότητα Σενεγάλης, η Κοινότητα Γουινέας, το KASAPI HELLAS-Σύλλογος μεταναστών από τις Φιλιππίνες, η Νιγηριανή Κοινότητα, η Ένωση Αφρικανών Γυναίκων, ο Σύλλογος Αποδήμων Ελευθέρων Σύριων της Ελλάδας κ.α. Για την οργάνωση του συλλαλητηρίου η ΚΕΕΡΦΑ καλεί ανοιχτή σύσκεψη, την Τρίτη 22 Σεπτεμβρη στα Γραφεία της ΑΔΕΔΥ.

Κλιμάκωση

Η 25η Σεπτεμβρη θα είναι η κλιμάκωση της δράσης του κινήματος, μετά τις δηλώσεις που έγιναν την Παρασκευή 18/9 στα δύο χρόνια της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, παραμονή των εκλογών. Αυτή η ναζιστική εγκληματική συμμορία μπορεί να κατάφερε να μπει άλλη μία φορά στη Βουλή, χάρη στις πλάτες που τους έκαναν τα ΜΜΕ και το πολιτικό σύστημα που τους έδωσε κάθε διευκόλυνση, όμως δεν πρόκειται να τους αφήσουμε να νομιμοποιησουν την παρουσία πουθενά, ούτε στους δρόμους ούτε στις γειτονιές.

Το αντιφασιστικό κίνημα τώρα χρειάζεται να συνεχίσει μέχρι να τους στείλει για πάντα στη φυλακή και στους υπονόμους της ιστορίας. Τα συλλαλητήρια στις 25 Σεπτεμβρη, πέντε μόλις μέρες μετά τις εκλογές, θα αναδείξουν τη δύναμη αυτού του κινήματος να τους τσακίσει. Είναι μόλις λίγες μέρες πριν τη συνέχιση της δίκης της Χρυσής Αυγής στις φυλακές Κορυδαλλού στις 29 Σεπτεμβρη, όπου χρειάζεται να επιβάλλουμε με τη μαζική παρουσία μας ότι θα ακουστεί η φωνή των γυνών του Παύλου Φύσσα χωρίς άλλη καθυστέρηση.

ΚΕΕΡΦΑ - Αντιφασιστικές Εξορμήσεις - Πικετοφορίες Παρασκευή 25 Σεπτέμβρη
Ρέθυμνο 6μμ Πληγάδι
Ηράκλειο 6μμ Λιοντάρια
Ξάνθη 7μμ Κεντρική πλατεία
Πάιννα 6.30μμ Νομαρχία

Όλοι-ες στα συλλαλητήρια 25 Σεπτέμβρη

Οι κοινότητες στην πρώτη γραμμή

Μπορεί οι χιλιάδες μετανάστες να μην είχαν δικαίωμα να συμμετέχουν στις εκλογές και να εκφράσουν την οργή τους για την κάλυψη που απολάμβανε η δολοφονική συμμορία της Χρυσής Αυγής μέσα στην προεκλογική περίοδο, όμως στις 25 Σεπτεμβρη θα συμμετέχουν μαζί στο αντιφασιστικό συλλαλητήριο στην Ομόνοια που απαιτεί: στη φυλακή για πάντα οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν και καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες και οι μετανάστες.

Την περασμένη εβδομάδα δημοσιεύτηκε μετά από 17 μήνες η απόφαση του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Αθηνών για τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν. Το δικαστήριο έκρινε ότι οι δολοφόνοι, Λιακόπουλος και Στεργιόπουλος που καταδικάστηκαν ισόβια, είχαν ρατσιστικό κίνητρο και εφάρμοσε τη διάταξη του άρθρου 79 παρ. 3 ΠΚ που ορίζει το ρατσιστικό κίνητρο ως “επιβαρυντική περίπτωση κατά την επιμέτρηση της ποινής”.

Οι φασίστες της Χρυσής Αυγής που έμπηγαν τα μαχαίρια στα σώματα των μεταναστών είχαν όλα αυτά τα χρόνια την πλήρη κάλυψη και ασυλία από την ίδια την αστυνομία και την κυβέρνηση των Μπαλτάκων της ΝΔ, ενώ ταυτόχρονα έπαιζαν το χαρτί του ρατσισμού σε βάρος των μεταναστών.

Μία μέρα μετά τις εκλογές και η ΕΛΑΣ συνεχίζει την ίδια ρατσιστική πολιτική. Όπως καταγγέλει η Πακιστανική Κοινότητα, η ΕΛΑΣ προχώρησε τη Δευτέρα 21/9 σε απρόκλητες, συλλήψεις έντεκα μελών της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος, ανάμεσά τους και του επικεφαλής της κοινότητας Τζαβέντ Ασλάμ, που συνέχιζαν την κινητοποίηση για να φύγει ο διευθαρμένος πρέσβης του Πακιστάν, η οποία ξεκίνησε από τις 24 Αυγούστου. “Από την αρχή της κινητοποίησης, η ΕΛΑΣ συνεργάστηκε με τον πρέσβη. Κάλυψε τραμπούκικες επιθέσεις μπράβων του πρέσβη κατά των διαδηλωτών. Οι ρατσιστικές συμπεριφορές των αστυνομικών που «επιτηρούν» την κινητοποίηση καθημερινά

Κερατσίνι, Παρασκευή 18/9, δύο χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα

δεν έχουν όρια” αναφέρει ανακοίνωση της Πακιστανικής Κοινότητας, η οποία καλεί και συμμετέχει στο αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 25/9.

“Εμείς οι Σύριοι που ζούμε στην Ελλάδα συμμετέχουμε σε κάθε αντιφασιστικό συλλαλητήριο και βρισκόμαστε πάντα στο δρόμο μαζί με τον ελληνικό λαό που παλεύει το φασισμό”, μας είπε ο Άσραφ Χάσνο, Σύλλογος Αποδήμων Ελευθέρων Σύριων της Ελλάδας. “Ειδικά αυτή την περίοδο που έχουμε το νέο κύμα προσφύγων από τη Συρία χρειάζεται να κατέβουμε στο δρόμο για να μην αφήσουμε τους φασίστες να καλλιεργούν το μίσος εναντίον των προσφύγων. Θα πρέπει να ξέρουν όλοι αυτοί ότι κανείς δεν επέλεξε να γίνει πρόσφυγας πολέμου. Ζητάμε τη συμπαράσταση και την αλληλεγγυη όλου του κόσμου, για να μην κλείνουν τα σύνορα η χώρες της Ευρώπης όπως γίνεται στην Ουγγαρία και τη Σερβία”.

Όχι μικρόφωνα στη ΧΑ

Απαράδεκτη και προκλητική ήταν η κάλυψη που προσέφεραν κανάλια και δημοσιογράφοι στη ναζιστική εγκληματική οργάνωση της Χρυσής Αυγής μέσα στην προεκλογική περίοδο.

Πρωτεργάτης στην κάλυψη της εγκληματικής συμμορίας, με τη δικαιολογία ότι αυτή την υποχρέωση θέτει η διακομματική, ήταν η ίδια η ΕΡΤ. Εξίσου προκλητικό είναι το γεγονός ότι ο Χατζηνικολάου, πήρε συνέντευξη από τον φύρερ της Χρυσής Αυγής Μιχαλολιάκο, δίνοντας του βήμα ως αρχηγό πολιτικού κόμματος.

Επιστολή διαμαρτυρίας προς την ΕΣΗΕΑ, για την κάλυψη της διακαναλικής της Χρυσής Αυγής, τη Δευτέρα 14 Σεπτεμβρίου στην ΕΡΤ1, στην οποία υπήρχε παραπλανητική λεζάντα

στο κάτω μέρος της οθόνης (κατόπιν παραγγελίας της Χρυσής Αυγής) “ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ Ν. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ ΤΗΣ ΕΣΗΕΑ”, έστειλε ο Νάσος Μπράτσος μέλος της ΕΣΗΕΑ και του γενικού συμβουλίου της ΠΟΕΣΥ, εργαζόμενος στην ΕΡΤ και μέλος των Financial Crimes. Η επιστολή αναφέρει:

Ψευδείς εντυπώσεις

“Πέρα από το κορυφαίο ζήτημα της προβολής της εγκληματικής οργάνωσης η λεζάντα είναι ψευδής, παραπλανητική και προσβλητική. Δημιουργεί ψευδείς εντυπώσεις ότι ΟΛΟΙ οι δημοσιογράφοι - μέλη της ΕΣΗΕΑ σπρίζουν και συμμετέχουν στην προβολή των ναζιστικών απόψεων (με τις γνωστές «πρακτικές

τους εφαρμογές») και μάλιστα την ημέρα που καταθέτει στο δικαστήριο ο πατέρας του δολοφονημένου Π. Φύσσα. Παράλληλα δημιουργεί σε τρίτους την εντύπωση ότι υπάρχει η συναινέση του κλαδικού σωματείου των δημοσιογράφων στην προβολή της εγκληματικής οργάνωσης, ενώ από όσες αποφάσεις όλων των τελευταίων Δ.Σ. γνωρίζω και είναι αναρτημένες στην ιστοσελίδα της ΕΣΗΕΑ, από καμία δεν συνάγεται τέτοιο συμπέρασμα”.

“Μόνο ως ατυχές και μεμονωμένο περιστατικό μπορεί να εκληφθεί”, ανακοίνωσε η ΕΣΗΕΑ, ενώ ακολούθησε και τηλεφωνική παρέμβαση-διαμαρτυρία στην ΕΡΤ εκ μέρους της Ένωσης.

Οι Ενώσεις και τα σωματεία των δημοσιογράφων δεν μπορούν να μένουν αμέτοχα στην απόπειρα μετάδοσης του ναζιστικού και ρατσιστικού δηλητηρίου από τους νεοναζί. Όσοι υπερασπίζονται το δικαίωμα στην ίδια την ενημέρωση και στην ελευθεροτυπία, χρειάζεται να πάρουν θέση ενάντια στους προπαγανδιστές τους μίσους, στους δολοφόνους νοσταλγούς του Χίτλερ, που ονειρεύονται να εξαφανίσουν κάθε είδους μικρόφωνο, εκτός από τα φερέφωνα του ναζισμού και του φασισμού.

δα συγκέντρωσης.

Την ίδια στιγμή στην Ελλάδα το εργατικό και αντιφασιστικό κίνημα έχει να συζητήσει τις εμπειρίες της ενωτικής δράσης ενάντια στην προσπάθεια νομιμοποίησης της Χρυσής Αυγής, με πιο πρόσφατο παράδειγμα τη ματαίωση της προεκλογικής σύναξης της Χρυσής Αυγής στον Πειραιά και την μαζική αντιφασιστική κινητοποίηση στο Κερατσίνι στα δύο χρόνια της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα.

Η επιτυχία του Διήμερου στις 10-11 Οκτώβρη θα είναι ένα ακόμα βήμα για να συνεχίσουμε τη μάχη για να τσακίσουμε τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής στην Ελλάδα και να δυναμώσουμε το κίνημα που δίνει τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό και την ισλαμοφοβία των κυβερνήσεων της ΕΕ, για να φράξουμε το δρόμο στους Μιχαλολιάκους όλης της Ευρώπης.

Η “πολιτική ευθύνη” του Μιχαλολιάκου Δολοφόνοι-μαχαιοβγάλτες με τη βούλα του “φύρερ”

Η δήλωση του Μιχαλολιάκου στον Χατζηνικολάου ότι “αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη για τη δολοφονία του Φύσσα” δικαίως ξεσήκωσε ομόθυμη καταδίκη.

Είναι σημαντικό να καταλάβουμε τι είπε ο Μιχαλολιάκος: από εκεί που η Χρυσή Αυγή αρνιόταν κάθε σχέση με τον Ρουπακιά και τη δολοφονία, τώρα ο αρχηγός της αναγνωρίζει την ευθύνη της, “μόνο” όμως σε “πολιτικό” επίπεδο. Είναι βέβαια γνωστό ότι

τα πολιτικά κόμματα έχουν πολιτική ευθύνη για τις πράξεις των μελών και των στελεχών τους, και όχι γι’ αυτές των “ψηφοφόρων” τους, όπως περιγραφόταν μέχρι σήμερα ο Ρουπακιάς. Ακόμα και τα παραδείγματα εγκληματικών ενεργειών που φέρνει ο Μιχαλολιάκος για να δικαιολογηθεί (εξοπλιστικές μίζες από τον Τσοχατζόπουλο του ΠΑΣΟΚ ή δολοφονία Τεμπονέρα από τον Καλαμπόκα της Νέας Δημοκρατίας) αφορούν στελέχη των αντίστοιχων κομμάτων και όχι βέβαια ψηφοφόρους. Το ίδιο ισχύει και για τον Ρουπακιά, που ήταν στέλεχος στην τοπική της Νίκαιας, και συγκεκριμένα ταμίας, όσο και αν οι χρυσουγίτες έλεγαν ότι είναι ένας “περαστικός”. Πρόκειται λοιπόν για μια εντυπωσιακή ομολογία.

Η προσπάθεια τώρα να διαχωριστεί η “πολιτική” από την “ποινική” ευθύνη σκοντάφτει στο συντριπτικό ανακριτικό υλικό με βάση το οποίο δικάζεται ο Μιχαλολιάκος και οι υπολοίποι χρυσαυγίτες. Η “πολιτική” δράση της Χρυσής Αυγής ήταν οι βίαιες εγκληματικές ενέργειες των ταγμάτων εφόδων εναντίον εχθρών της οργάνωσης (μεταναστών, αντιφρονούντων, κλπ). Ανάληψη “πολιτικής ευθύνης” εκ μέρους του Μιχαλολιάκου για αυτή τη δράση (κομμάτι της οποίας ήταν η δολοφονία Φύσσα) συνιστά ομολογία ενοχής για το βασικό αδίκημα που αντιμετωπίζει, αυτό της διεύθυνσης εγκληματικής οργάνωσης. Είναι βέβαιο ότι το δικαστήριο θα συνεκτιμήσει αυτή τη δήλωση στην έκδοση της απόφασής του, και φυσικά η πολιτική αγωγή δεν θα σταματήσει να την υπενθυμίζει.

Πολλή συζήτηση έγινε όσον αφορά το γιατί επέλεξε να κάνει αυτή τη δήλωση ο Μιχαλολιάκος, και ιδιαίτερα σ’ αυτή τη χρονική στιγμή. Η δήλωση δεν αποτελεί κάποια έκπληξη, αν γνωρίζει κανείς την επιχειρηματολογία της ναζιστικής οργάνωσης. Το μόνο που έχει κατορθώσει να αντιτάξει η Χρυσή Αυγή στα αδιάσειστα στοιχεία εναντίον της εγκληματικής δράσης της είναι η βιτρίνα του νόμιμου “πολιτικού κόμματος”. Έτσι λοιπόν, κατ’ αναλογία, η ποινική δίωξη βαφτίζεται μονότονα “πολιτική δίωξη”, η ηθική αυτουργία σε επιθέσεις κατά μεταναστών βαφτίζεται “πολιτικός λόγος” (του οποίου πρέπει να προστατευτεί η ελευθερία...), οι γιάφκες-ορμητήρια των δολοφονικών επιθέσεων βαφτίζονται “πολιτικά γραφεία”, οι μαχαιοβγάλτες

που στέλνονται στη φυλακή βαφτίζονται “πολιτικοί κρατούμενοι”, και ούτω καθεξής. Με δεδομένα όλα αυτά, ήταν φυσικό κάποια στιγμή να φτάσουμε και στην αποποίηση της ποινικής ευθύνης, με την ανάληψη της “πολιτικής”, ειδικά τώρα που η Χρυσή Αυγή επιχειρεί να πείσει ότι έχει κάνει την “αυτοκριτική” της και μετατρέπεται σε “σοβαρό” κόμμα, με πρόγραμμα κλπ.

Επίσημα

Η προεκλογική περίοδος έδωσε στη Χρυσή Αυγή την ευκαιρία να κλιμακώσει αυτή την επιχειρηματολογία, η οποία γίνεται πλέον συστηματικά αποδεκτή από τη δικαστική εξουσία και το κράτος. Μέσα σε έναν μήνα, και για να καταφέρουν οι “βουλευτές” της Χρυσής Αυγής να διεξάγουν τον “πολιτικό” τους αγώνα, ήρθαν οι περιοριστικοί όροι του Κασιδιάρη και του Κούζηλου και απελευθερώθηκε εκ νέου ο Λαγός, με αποτέλεσμα όλοι πλέον οι διευθύνοντες την εγκληματική οργάνωση να κυκλοφορούν ελεύθεροι. Η δήλωση περί “πολιτικής ευθύνης” ήθελε με τον πιο επίσημο τρόπο να ολοκληρώσει αυτό που η Χρυσή Αυγή λέει εδώ και καιρό: ότι η ποινική δίωξη έχει τελειώσει για την ηγεσία της οργάνωσης και ότι κάθε κουβέντα για απόδοση ποινικών ευθυνών “δεν την αφορά”, αφού το ζήτημα είναι “πολιτικό”.

Αυτό που δεν εκτίμησε σωστά ο Μιχαλολιάκος είναι ότι για τη μεγάλη πλειοψηφία του κόσμου στην Ελλάδα, που σπαιχναίει τους νεοναζί και θυμάται τη θυσία του Παύλου Φύσσα, τίποτα δεν έχει τελειώσει και η μάχη για την απόδοση των ποινικών ευθυνών των μαχαιοβγαλτών της Χρυσής Αυγής είναι όλη μπροστά μας. Το κύμα των αντιδράσεων ανάγκασε τη ναζιστική οργάνωση να κάνει απανωτές “επανορθωτικές” δηλώσεις και “ανασκευές”. Όμως, τίποτα δεν αλλάζει το γεγονός ότι, καθόλου τυχαία (και σίγουρα όχι από κάποιο “λάθος”), ο Μιχαλολιάκος ομολόγησε την ευθύνη για τις επιθέσεις των ταγμάτων εφόδου στην πιο emblematicκή υπόθεση, αυτή της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα. Και με την επιχειρηματολογία του αποκάλυψε ότι η πιο κομβική μάχη για τη ναζιστική εγκληματική οργάνωση είναι η πολιτική της επανανομιμοποίησης.

Ας το θυμόμαστε αυτό όσοι (από δεξιά και δυστυχώς σε κάποιες περιπτώσεις και από αριστερά) σπεύδουν να “υπερασπιστούν” τα “πολιτικά” δικαιώματα των νεοναζί. Αποδεχονται με τον τρόπο αυτό την ουσία της φριχτής δήλωσης Μιχαλολιάκου περί “πολιτικής ευθύνης”. Δεν έχουμε λοιπόν παρά να ευχαριστήσουμε τον Φύρερ όχι μόνο για την ομολογία που μας προσέφερε, αλλά και γιατί όρισε με ακρίβεια το πεδίο της σύγκρουσης και τα καθήκοντα του αντιφασιστικού κινήματος το αμέσως επόμενο διάστημα.

Θανάσης Καμπαγιάννης

Διορισμοί εκπαιδευτικών στα σχολεία ΤΩΡΑ!

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο που επεξεργάστηκε πριν λίγο καιρό ο ΣΥΡΙΖΑ, θα αναγνώριζε την προ-
ϋπηρεσία σε όλους τους αναπλη-
ρωτές. Για κάποιο λόγο όμως που
δεν ξέρουμε, αποφάσισε να συνε-
χίσει με τον νόμο Λοβέρδου κι έτσι
να αναγνωρίζεται η προϋπηρεσία
μόνο από το 2012 έως σήμερα.

Το πραγματικό είναι ότι δεν θα
γίνει κανένας διορισμός, παρότι
έχουν ανοίξει τα σχολεία και δεν
ξέρουμε καν πόσους αναπληρωτές
θα πάρουν. Δεν έχουν αναρτηθεί
ακόμα οι οριστικοί πίνακες, δεν
έχουν κάνει καμία πρόσληψη και
δεχόμαστε τον εμπαιγμό αφού μας
έβαλαν πριν λίγες μέρες να ξανα-
κάνουμε αιτήσεις.

Χιλιάδες συνάδελφοι αυτή τη
στιγμή περιμένουν να δουν σε ποιο
σχολείο θα πάνε, παραμένοντας σε
καθεστώς ανασφάλειας. Μπορεί
να μου πουν ξαφνικά “έλα αύριο
από την Αθήνα στην Κοζάνη να πα-
ρουσιαστείς”.

Την ίδια στιγμή υπάρχουν scho-
λεία που είναι κλειστά λόγω των
ελλείψεων και χιλιάδες άλλα που
είναι υποστελεχωμένα. Μιλάμε για
σχεδόν 13.000 κενά που πρέπει να
αναπληρωθούν με άμεσες προσλή-
ψεις εκπαιδευτικών με μόνιμη και
σταθερή σχέση εργασίας. Πρέπει
να σταματήσει αυτό που γίνεται, οι
αναπληρωτές να απολυόμαστε κά-
θε καλοκαίρι, να μην ξέρεις πώς θα
ζήσεις, που θα είσαι κι αν θα δου-
λεύεις τον επόμενο χρόνο. Και μά-
λιστα τη στιγμή που υπάρχουν τε-
ράστιες ανάγκες.

Την ίδια στιγμή να σταματήσουν
ειδικότερες εκπαιδευτικών να θεω-
ρούνται Β' κατηγορίας. Αυτή τη στιγ-
μή δεν υπάρχουν μόνιμοι δάσκαλοι
μουσικοί, ζωγράφοι, πληροφορικάρι-
οι κλπ, είναι όλοι αναπληρωτές.

Πρέπει μόνιμοι κι αναπληρωτές
εκπαιδευτικοί να μην πατήσουν
στο σχολείο μέχρι να γίνουν προσω-
ρή. Χρειάζεται να γίνουν μέτρω-
ποι και απεργία διαρκείας για να επι-
βάλουμε ότι τα παιδιά θα πηγαί-
νουν σε σχολεία χωρίς ελλείψεις
και οι εκπαιδευτικοί θα δουλεύου-
με όπως δικαιούμαστε.

Σοφία Στυλιανού, εκπαιδευτικός

Εφαρμογή των μνημονίων;

Τα μνημόνια σκοτώνουν την Υγεία

Τα μνημόνια σκοτώνουν την ψυχική Υγεία και τους ασθενείς. Αυτό φάνηκε και με τη φωτιά που ξέσπασε στο νοσοκομείο και τους δύο νεκρούς ασθενείς. Πιο σαφές δεν μπορεί να γίνει.

Η έλλειψη προσωπικού και η υποχρηματο-
δότηση στην ψυχική Υγεία φέρνει θύματα, θύ-
ματα της κρίσης και των μνημονίων. Δυστυ-
χώς είναι αναμενόμενο κι όσο συνεχίζεται η
υποχρηματοδότηση και η έλλειψη προσωπι-
κού θα αντιμετωπίζουμε τέτοια περιστατικά
όλο και πιο συχνά.

Δεν χρειάζονται πολλά λόγια. Χρειάζεται ένα
μέτωπο που θα υπερασπιστεί τις κατακτήσεις

των εργαζομένων στην ψυχική Υγεία και αγώ-
νας για την αύξηση της χρηματοδότησης και
την πλήρη καλυψη των αναγκών του δημοσίου
συστήματος ψυχικής υγείας, το οποίο αυτή τη
στιγμή βρίσκεται υπό κατάρρευση. Αυτό είναι
υπόθεση όχι μόνο των εργαζομένων στην ψυ-
χική Υγεία αλλά όλης της κοινωνίας. Από τη δι-
κή μας πλευρά σαν Αριστερή Ριζοσπαστική Συ-
σπείρωση στο ΨΝΑ - Δαφνί, θα βάλουμε θέμα
για γενική συνέλευση και έναρξη κινητοποι-
ήσεων άμεσα, από την άλλη βδομάδα.

Ηρακλής Γκότσης

αντιπρόεδρος σωματείου εργαζομένων
ΨΝΑ - Δαφνί

Όχι στην απλήρωτη εργασία

Την προεκλογική περίοδο
επέλεξαν οι κλινικάρχες για
να κλιμακώσουν τις επιθέσεις
τους στα δικαιώματα των ερ-
γαζομένων στην ιδιωτική
Υγεία. Στο ΥΓΕΙΑ ανακοινώ-
θηκαν μειώσεις μισθών ενώ ο
Κυανούς Σταυρός προχώρη-
σε σε lock out μετά από μία
μακροχρόνια περίοδο απλη-
ρωσίας για τους εργαζόμε-
νους.

Στο επόμενο διάστημα οι
εργαζόμενοι του κλάδου θα
αναμετρηθούν με την προ-
σπάθεια των εργοδοτών να
φορτώσουν στις πλάτες τους
την κρίση και την επιδείνωση
της οικονομίας από τις πολιτι-
κές λιτότητας των μνημονίων.

Πατώντας στις εμπειρίες
που χτίστηκαν την προηγού-
μενη περίοδο μπορούμε να
οργανώσουμε τους αγώνες
μας και να πάρουμε πίσω όσα
μας έκλεψαν, δουλειές, μι-

σθούς, δικαιώματα, συλλογι-
κή σύμβαση εργασίας.

Κώστας Πολύδωρος,
εργαζόμενος στην
Ιδιωτική Υγεία

Όχι στη διάλυση των παιδικών σταθμών και των ΟΤΑ

Το θέμα της έλλειψης χώρων και αριθμού ερ-
γαζομένων για την κάλυψη των αναγκών των
παιδικών σταθμών, άνοιξε με την έναρξη της
σχολικής χρονιάς σε μια σειρά δήμους.

“Τις τελευταίες ημέρες, στην αρχή της σχολι-
κής χρονιάς, το ζήτημα της εγγραφής των παι-
διών στους παιδικούς σταθμούς ανοίγει μια σει-
ρά απο προβλήματα” τονίζουν μεταξύ άλλων οι
εργαζόμενοι στο δήμο Βριλησίων που συσπει-
ρώνονται στην **Αγωνιστική Πρωτοβουλία**. “Αιτία
είναι η προσπάθεια της διοίκησης να εξασφαλί-
σει ότι στους παιδικούς σταθμούς θα εγγρα-
φούν σχεδόν 280 παιδιά, την ώρα που η έκθεση
της αρμόδιας τεχνικής υπηρεσίας του δήμου,
δηλώνει ότι η δυναμικότητα των παιδικών μας
σταθμών είναι μέχρι 200 παιδιά (+20%)... Είναι
απαράδεκτη η επιμονή της διοίκησης να αντιμε-
τωπίζει τα παιδιά σαν ‘αντικείμενα’ που θα στοι-
βαχτούν σε μικρές και με προβλήματα αίθουσες,
και τους εργαζόμενους στους παιδικούς σταθ-
μούς σαν παιδονόμους μιας άλλης εποχής,
αφού είναι σίγουρο ότι σε αυτές τις συνθήκες,
δεν μπορούν να επιτελέσουν παιδαγωγικό έργο
με όση αυταπάρνηση και αν δουλέψουν. Ούτε
κανείς μπορεί να διαβεβαιώσει το τί συνέχεια θα
υπάρξει στους παιδικούς σταθμούς, όταν στις
αρχές του 2016 λήξουν οι πεντάμηνες συμβά-
σεις των συναδέλφων που ξεκίνησαν να δου-
λεύουν στους παιδικούς σταθμούς”...

“Βρισκόμαστε στο πλευρό των συναδέλφων
των παιδικών σταθμών στον αγώνα που δίνουν
για να μην φορτωθούν στις πλάτες τις δικές
τους και των μικρών παιδιών τα βάρη της κρίσης
και των μνημονίων... Αν η διοίκηση του Δήμου
θέλει να γράψει όλα τα παιδιά που το δικαιούν-
ται στους παιδικούς σταθμούς, θα πρέπει να
εξασφαλίσει άμεσα χώρους ικανοποιητικούς και
το αναγκαίο προσωπικό”.

ΞΕΧΑΣΤΕ ΤΟ!

ΛΙΜΑΝΙΑ

Με την “δεύτερη φορά αριστερά”, οι λιμενεργάτες θα παραμείνουν στο δρόμο του αγώνα ενάντια στην περαιτέρω πώληση του λιμανιού. Ο Τσίπρας λέει ότι θα δωθεί το 51% των μετοχών, με πουλημένο ήδη ένα 27% και υπόσχεται ότι οι εργασιακές σχέσεις δεν θα πειραχτούν. Αυτές βέβαια τις υποσχέσεις τις είχαμε κι από άλλες κυβερνήσεις και δεν μας λένε τίποτα.

Είμαστε έτοιμοι να κάνουμε τις κατάλληλες κινήσεις για να αντικρούσουμε το ξεπούλημα των λιμανιών κι ας υπόσχεται ο καθένας ό,τι θέλει. Εμείς είμαστε εδώ και θα αντισταθούμε.

Έχουμε μπροστά μας, τώρα τον Οκτώβρη, τις δεσμευτικές προτάσεις που έχουν κάνει οι εταιρίες για την αγορά των μετοχών.

Εμπρός για απεργιακό κλείσιμο

Η απάντηση από τη δική μας πλευρά πρέπει να είναι το απεργιακό κλείσιμο του λιμανιού. Δεν γίνεται αλλιώς. Το λιμάνι πρέπει να κλείσει μέχρι να παραμείνει δημόσια περιουσία στα χέρια του ελληνικού λαού. Δεν έχει καμία δουλειά να το πάρει η οποιαδήποτε ιδιωτική εταιρία από όπου και να έρχεται.

Υπάρχει ήδη μια ολόκληρη εκστρατεία ενάντια στο ξεπούλημα που συσπειρώνει πλήθος φορέων του Πειραιά και με μπροστάρηδες τους εργαζόμενους στο λιμάνι χρειάζεται να δώσουμε την απάντηση που πρέπει.

Γιάννης Τσαλίμογλου
εργάτης ΟΛΠ

ΟΣΕ Οι βλαβερές συνέπειες της ιδιωτικοποίησης

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ θα χαρίσει την εκμετάλλευση των επιβατικών και εμπορευματικών τρένων (ΤΡΑΙΝΟΣΕ) σε ιδιώτη και μάλιστα με μπόνους 50 εκατομμύρια ευρώ επιδότηση.

Επίσης χαρίζει την τεχνική και επισκευαστική βάση (ΕΕΣΣΤΥ) σε ιδιώτη, με μπόνους την επισκευή και συντήρηση όλων των μέσων σταθερής τροχιάς της Αττικής (ΜΕΤΡΟ, ΤΡΑΜ, ΗΣΑΠ).

Κρατάει υπό δημόσιο έλεγχο τον ΟΣΕ (υποδομή) για να χρεώνει τα όποια έργα υποδομής στον ελληνικό λαό και να τα εκμεταλλεύονται σχεδόν δωρεάν (με ένα μικρό κόμιστρο ενοικίασης) οι δύο παραπάνω ιδιωτικές (πια) εταιρείες.

Η ιδιωτικοποίηση θα έχει συνέπειες τόσο για το επιβατικό κοινό όσο και για τους εργαζόμενους. Αύξηση εισιτηρίων, μείωση δρομολογίων "άγονων γραμμών", έλλειμμα ασφάλειας λόγω κόστους και προφανώς άγνωστο κι αβέβαιο μέλλον για τους εργαζόμενους και των δύο εταιριών.

Οι εργαζόμενοι καλούμαστε να βάλουμε φρένο σε όλη αυτή την προσπάθεια. Θα επιδιώξουμε από τη δικιά μας μεριά, μέσα από απεργίες και καταλήψεις να αποτρέψουμε τα σχέδιά τους.

Κώστας Μαυρομιχάλης, εργαζόμενος ΟΣΕ

ΕΡΤ Ο αγώνας συνεχίζεται

Το πάγωμα, που ελπίζουμε να μην εξελιχθεί σε οριστικό κόψιμο, της εκπομπής Ζона Rosa στην ΕΡΤ3, όπως και τα προβλήματα στην εκπομπή Αντιδραστήριο που δέχτηκε τις πιέσεις της Ελ Ντοράντο Γκολντ, με αφορμή την εκπομπή για το κίνημα στις Σκουριές, αποτελούν ιδιαίτερα ανησυχητικά φαινόμενα στην περίοδο που ανοίγει μετά τις εκλογές.

Πρέπει οι εκπομπές αυτές να συνεχιστούν γιατί σηματοδοτούν τον κοινωνικό χαρακτήρα που πρέπει να έχει η δημόσια ραδιοτηλεόραση για την οποία παλέψαμε.

Εκκρεμούν επίσης εργασιακά ζητήματα που προέκυψαν με την αναβίωση των συμβάσεων του 2013. Ισχύει ακόμα ένα θεσμικό πλαίσιο της ΔΤ/ΝΕΡΙΤ, το οποίο απέχει πολύ από τα εργασιακά δικαιώματα που είχαμε το 2013.

Σε συνθήκες μνημονιακής κρίσης και φημολογίας για περικοπές και για συρρίκνωση της ΕΡΤ, δημιουργείται μια εύλογη ανησυχία στους εργαζόμενους. Τα ζητήματα αυτά θα πρέπει να αντιμετωπιστούν άμεσα και να επανέλθουμε στο επίπεδο του 2013. Δεν μιλάω μόνο για οικονομικά ζητήματα αλλά και για το θεσμικό πλαίσιο των συνθηκών εργασίας, καθώς και για την εξασφάλιση ότι μέρος του προγράμματος θα αποτελεί άνοιγμα στην κοινωνία, σε σωματεία, κινήματα κλπ, όπως οι εκπομπές που ανέφερα. Όχι μόνο πρέπει να επανέλθουν άμεσα στο πρόγραμμα αλλά να δημιουργηθούν κι άλλες σε αυτή την κατεύθυνση.

Νάσος Μπράτσος,
εργαζόμενος ΕΡΤ
μέλος γενικού
συμβουλίου ΠΟΕΣΥ

ΔΕΗ Η ιδιωτικοποίηση δεν θα περάσει

Συνέντευξη με τον Σπύρο Νοβακόπουλο, εργαζόμενο στη ΔΕΗ.

Ένα από τα μέτωπα που ξανανοίγουν με το σχημασμό της νέας κυβέρνησης είναι η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ. Σε πιο στάδιο βρίσκεται;

Το ξεπούλημα της ΔΕΗ ή κομματιών της, ήταν στο τελευταίο στάδιο με την προηγούμενη κυβέρνηση και η καινούργια θα το συνεχίσει. Πάει να την πουλήσει. Δεν θα μπορέσει να βρει ισοδύναμα που λέει. Πιο πιθανό να αλλάξουν το μοντέλο της απελευθέρωσης ενέργειας, τον τρόπο δηλαδή που θα κάνουν το ξεπούλημα. Να κρατήσουν το δίκτυο, τον ΑΔΜΗΕ, και να πουλήσουν μονάδες όπως τη μικρή ΔΕΗ, δηλαδή υδροηλεκτρικά εργοστάσια, ανεμογεννήτριες και κάποια εργοστάσια με λιγνίτη. Όταν πουλάνε υδροηλεκτρικά εργοστάσια που λάνε το νερό της βροχής. Το εργοστάσιο έχει φτιαχτεί με δημόσια έξοδα και είναι μάλιστα πολύ ακριβό στην κατασκευή του κι ο ιδιώτης πλέον το αγοράζει έτοιμο με την παραγωγή ενέργειας από και πέρα να έχει το πιο χαμηλό κόστος.

Τι επιπτώσεις μπορεί να έχει αυτό το ξεπούλημα;

Ήδη έχει ακριβύνει πάρα πολύ η ενέργεια τα τελευταία χρόνια. Θα ακριβύνει κι άλλο. Το μόνο σίγουρο είναι ότι η πώληση θα σημαίνει πιο ακριβό ρεύμα για τα νοικοκυριά.

Σε σχέση με τους εργαζόμενους στη ΔΕΗ και τις εργασιακές μας σχέσεις ένα θα σου πω. Ένας από τους αγοραστές των δικτύων ήταν η ιταλική ΔΕΗ, η ιταλική επιχείρηση μεταφοράς ενέργειας δηλαδή, η οποία χρησιμοποιεί το μισό προσωπικό για τα διπλάσια δίκτυα. Ο κίνδυνος της μείωσης προσωπικού, μέσω απολύσεων είναι υπαρκτός.

Κι έχουμε και τώρα ανοιχτά ζητήματα στο εργασιακό, όπως το

ενιαίο μισθολόγιο στις ΔΕΚΟ που θα φέρει μειώσεις στους μισθούς ή η κατάργηση της εκτός έδρας αποζημίωσης. Πλέον σου δίνουν μόνο τα έξοδα για τη μετακίνηση κι αυτά όχι μετρητά, αλλά σε επιταγή που σε συνδυασμό με τα καπιταλ κοντρώς των τραπεζών δεν μπορείς να τα πάρεις. Καταλήγεις αντί να χρηματοδοτείς την οικογένειά σου, να χρηματοδοτείς την εργασία σου.

Πόσο πίσω πάει χρονικά η προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ;

Η απελευθέρωση της ενέργειας ξεκινάει από τις κυβερνήσεις της ΝΔ του Καραμανλή. Μετά με το πρώτο μνημόνιο έσπασαν τη ΔΕΗ σε πέντε θυγατρικές. Ήδη έχει πουληθεί η εμπορία ενέργειας στα σπίτια, η οικιακή ενέργεια και βάλανε να πουλήσουν και τα δίκτυα, τον ΑΔΜΗΕ. Μετά ήρθε η προσπάθεια να πουλήσουν τη λεγόμενη “μικρή ΔΕΗ”, διάφορες μονάδες δηλαδή, εργοστάσια κλπ.

Η πώληση της εμπορίας ενέργειας ουσιαστικά έδωσε το δικαίωμα να μπαίνουν μεσάζοντες σε ένα παραγόμενο δημόσιο προϊόν. Και μην ξεχνάμε ότι κάπως έτσι έγιναν και σκάνδαλα όπως με την Energa που μαζέψανε το φόρο, τον ΕΝΦΙΑ, μέσω των λογαριασμών και την “κάνανε”.

Ποιά νομίζεις ότι πρέπει να είναι η αντίδραση των εργαζομένων;

Η ΓΕΝΟΠ ήταν ένα πολύ δυνατό εργατικό συνδικάτο. Η αλήθεια είναι ότι τα τελευταία χρόνια την έχουν αποδυναμώσει. Παρ’όλα αυτά, η επίθεση θα είναι μεγάλη, μια προσπάθεια ιδιωτικοποίησης θα πρέπει να αντιμετωπιστεί με απεργία. Θεωρώ ότι οι εργαζόμενοι θα αγωνιστούν για να μην πουληθεί η ΔΕΗ, να μείνει κρατική για να μπορεί να εγγυάται ρεύμα φτηνό για όλους.

Η Μπιενάλε της Βενετίας στον κόσμο της κρίσης

Το Κεφάλαιο του Καρλ Μαρξ ανοίγει καθημερινά την αυλαία της Μπιενάλε στην Βενετία. Η μέρα στην Αρένα, μια από τις κεντρικότερες αίθουσες της Μπιενάλε, ξεκινάει με την ανάγνωση αποσπασμάτων από το τρίτομο έργο του Μαρξ για τους 7 μήνες που διαρκεί η παγκόσμια έκθεση τέχνης και γίνεται κάθε διετία στη Βενετία από το 1895.

Η ανάγνωση του Κεφαλαίου είναι ένα από τα τρία επίπεδα πάνω στα οποία αρθρώνεται η φετινή έκθεση, σύμφωνα με τον επιμελητή **Okwui Enwezor**. Οι διοργανωτές επιδιώκουν να καταγράψουν την ταραχώδη παγκόσμια πραγματικότητα παρουσιάζοντας μια όσο το δυνατό μεγαλύτερη ποικιλία καλλιτεχνικών -και όχι αμιγώς εικαστικών- μέσων, ακολουθώντας τη διαλεκτική μέθοδο του "διανοητικού" μοντάζ του Eisenstein.

Η επιλογή των έργων στοχεύει στην ανασύνθεση αυτής ακριβώς της παγκοσμιοποιημένης πραγματικότητας. Ιδιαίτερη θέση έχει το έργο των **Antje Ehmman** και **Harun Farocki** "Δουλειά σε ένα πλάνο". Παρουσιάζοντας πάνω από ενενήντα άκοπα πεντάλεπτα πλάνα από ανθρώπους που δουλεύουν σε κάθε είδους δουλειά σε 15 πόλεις του κόσμου, από υπερσύγχρονα κτίρια δυτικού τύπου μέχρι εργάτριες σεξ στην Ασία, ερευνά τις συνθήκες εργασίας σε μια παγκοσμιοποιημένη οικονομία,

Εργάτρια σε κλωστήριο στο Γιοχάνεσμπουργκ από το έργο των Antje Ehmman και Harun Farocki "Δουλειά σε ένα πλάνο".

αποτελώντας φόρο τιμής στους ανώνυμους εργάτες σε όλον τον κόσμο. Το αργυρό βραβείο πήρε ένας νέος καλλιτέχνης από την Νότια Κορέα, ο **Im Heung-soon** με το ντοкуμαντέρ "Εργοστασιακό συγκρότημα" που παρουσιάζει μαρτυρίες και συνεντεύξεις εργατριών στα εργοστάσια-κολαστήρια της Ασίας (sweatshops) τα τελευταία 40 χρόνια. Βλέπει κανείς πώς τόσοι άνθρωποι παρά την εξαντλητική δουλειά αδυνατούν

να βελτιώσουν την ζωή τους, αλλά και τους συγκλονιστικούς αγώνες που έχουν δώσει.

Τα ταραχώδη σημεία του πλανήτη εισχωρούν στους χώρους της Μπιενάλε. Απειλητικά-φασιστικά συνθήματα ακούγονται αιφνιδιαστικά από την πλατεία του Χάρκοβο στην Ουκρανία μέσα από το έργο του **Mykola Ridnyi**, ενώ η εγκατάσταση "Τώρα" της **Chantal Akerman** δημιουργεί έναν ανησυχαστικό τόπο, λες κι εί-

σαι μέσα σε πεδίο πολέμου.

Αρκετές δουλειές είναι συλλογικές ή προέρχονται από συλλογικές ακτιβιστών και καλλιτεχνών. Οι **Abo-unaddara** είναι ανώνυμοι καλλιτέχνες από την Συρία και δουλεύουν από το 2010. Δείχνοντας σκηνές της καθημερινής ζωής στην χώρα τους, διεκδικούν να σπάσουν το στερεότυπο που επικρατεί στα ξένα μέσα ενημέρωσης συρρικνώνοντας την εικόνα των Σύριων σε αδύναμα θύμα-

τα.

Το έργο της **Μαρίας Παπαδημητρίου** στο ελληνικό περίπτερο, αν και λιγότερο άμεσα πολιτικό, παρουσιάζει μια ανεπιτήδευτη, και γι' αυτό πολύτιμη, μαρτυρία ενός γουναρά από την βόρεια Ελλάδα μέσα απ' την οποία περνά μπροστά σου η ιστορία των Βαλκανίων του 20ου αιώνα. Το μικρό του μαγαζί έχει μεταφερθεί αυτούσιο με μια προβοιά που σχεδόν την ακούς να στάζει και τις σακούλες του jumbo να κρέμονται κι αυτές απ' το ταβάνι.

Η νέα οικονομική κρίση είναι βέβαια πανταχού παρούσα. Η ανατροπή της σημερινής συγκυρίας μοιάζει ακόμα πιο επιτακτική βλέποντας κανείς τις καθηλωτικές φωτογραφίες του **Walker Evans**. Όσοι δεν τον ξέρουν αξίζει να ρίξουν μια ματιά. Μαζί με την **Dorothea Lange** πραγματοποίησαν μια μοναδική καταγραφή πορτρέτων ανθρώπων που πάνω τους διαγράφονται οι συνέπειες του Κραχ του '29 στις ΗΠΑ.

Ο **David Harvey** δηλώνει στον Isaac Julien (ενορχηστρωτής της παρουσίασης του Κεφαλαίου στην Μπιενάλε), πως ο καπιταλισμός είναι σαν την βαρύτητα. Δεν τον βλέπεις αλλά ξέρεις ότι υπάρχει μέσω των συνεπειών του. Οι καταστροφικές του συνέπειες αλλά και οι αντιστάσεις που γεννά είναι το σαφέστατο στίγμα της φετινής Μπιενάλε.

Σύλβια Φεσσά

Ο Κυριάκος Μπάνος γράφοντας για την καινούρια μου ποιητική συλλογή "Λόγια Θανάτου και Αγάπης" τόνισε πως φαντάζει σαν ένας κύκλος που κλείνει. Η δημιουργία από μόνη της είναι μια σειρά από κύκλους που κλείνουν και ανοίγουν. Το ίδιο το **ENEKEN**, που φέτος κλείνει 20 χρόνια παρουσίας, πατάει πάνω σε μια τέτοια διαδικασία. Πρόκειται για πολλές θεματικές συνεργατών είτε αφορούν το δοκίμιο, τη λογοτεχνία, την ψυχανάλυση, που βγαίνουν σε βιβλίο.

Και στη νέα μου συλλογή πράγματι κλείνουν κύκλοι σε διάφορα επίπεδα. Και στο αισθητικό και δομικά και θεματικά, και σε βιωματικό επίπεδο αφού με το χρόνο νομίζω πως εμβαθύνεις στην εμπειρία και του έρωτα και του θανάτου.

Το θάνατο τον επεξεργάζομαι από την σκοπιά της απώλειας. Ο θάνατος ως πραγματικό γεγονός είναι μια εκτός λόγου συνθήκη. Ο λόγος περί θανάτου είναι ένα πολιτισμικό φαινόμενο που συγκροτεί την ταυτότητα και τη συνείδηση. Είναι αυτό που θέλω να φωτίσω και τα αίτια του οποίου διερευνώ μέσα στη ποιητική συλλογή.

Το ίδιο και με την έννοια της αγάπης. Την αγάπη τη θεωρώ πολιτική πράξη. Έρχεται και συγκροτεί την εμπειρία, που εξ' ορισμού είναι βίαιη και αποσπασματική, δίνοντας νόημα στην πορεία του ανθρώπου που έχει μια τραγική φορά.

“Η τέχνη είναι μια συλλογική εμπειρία”

Ο Γιώργος Γιαννόπουλος, εκδότης του Ενεκεν μίλησε στον Κυριάκο Μπάνο με αφορμή την κριτική πάνω στην τελευταία του ποιητική συλλογή «Λόγια θανάτου και αγάπης».

Το άτομο καθώς έρχεται αντιμέτωπο με το ιστορικό γεγονός, δηλαδή με την ταξική βία, καλείται να προσδώσει νόημα. Και υπό αυτή την έννοια λέμε πως η ποίηση είναι μια διάσταση της ταξικής συνείδησης γιατί φωτίζει στο βάθος αυτή τη σχέση του υποκειμένου με την κοινωνία και με την ιστορία.

Η κυρίαρχη ιδεολογία είναι να εκλαμβάνεται ο δημιουργός υπό το πρίσμα της αστικής αντίληψης, δηλαδή σχέση αντισυμβαλλόμενων μερών. Όπως δηλαδή ο καπιταλισμός δημιουργεί την ψευδαίσθηση ότι ο εργαζόμενος είναι ελεύθερος διαπραγματευτής των ικανοτήτων του απέναντι στον καπιταλιστή, η ίδια ψευδαίσθηση αναπαράγεται στην καλλιτεχνική πράξη. Και επειδή η καλλιτεχνική πράξη έχει ειδικά χαρακτηριστικά όπου το υποκειμενικό στοιχείο είναι σε διεγερση για ειδικούς λόγους -διότι για τον καλλιτέχνη το υλικό του είναι ο ψυχισμός του- οι στιγμές αυτές εμφανίζονται σαν απολύτως ατομικές. Όμως ακόμα και όταν ο καλλιτέχνης αναφέρεται στις ασυνείδητες επιθυμίες, δηλώνεται ιστορία. Η τέχνη είναι μια συλλογική εμπειρία ακόμα και όταν εκφράζεται απόλυτα υποκειμενικά.

Πρόταγμα ελευθερίας

Αυτό δεν σημαίνει βέβαια ότι ο δημιουργός πρέπει να παραμερίσει την ενασχόληση του με το υποκειμενικό και το ατομικό. Πρόκειται για μια καταβύθιση που κάνει στην προσωπικότητά του, στο ασυνείδητο του, στον ψυχισμό του, και αυτό είναι ένα πρόταγμα ελευθερίας. Δεν σημαίνει δηλαδή ότι ο δημιουργός πρέπει να μιλάει σώνει και καλά συνηματολογικά. Ο δημιουργός καθιστώντας τον ψυχισμό του λόγο, δίνει και την κοινωνική διάσταση.

Στα λόγια Αγάπης και Θανάτου η εμπειρία έχει το στοιχείο της εισβολής, όπως συμβαίνει και με την ιστορική βία, και αυτή η εισβολή, η σύγκρουση προκαλεί αυτά τα θραύσματα. Η "μεγάλη" φόρμα έρχεται για να τα συγκροτήσει. Εδώ "τα λόγια θανάτου και αγάπης" έχουν τη δομή της κλασσικής τραγωδίας. Υπάρχει ένας ήρωας αφηγητής που περιδιαβαίνει μια ιστορική συνθήκη, γι' αυτό και οι γλωσσικές αναφορές στα λατινικά, στο πολυτονικό, ή οι αναφορές σε έργα της κλασσικής γραμματείας.

Το πρόκριμα, νομίζω, για τους δημιουργούς της εποχής μας είναι πώς τοποθετούνται απέναντι στην αντιφατική γλωσσική και νοηματική κλη-

ρονομία και εμπειρία. Έχει ενδιαφέρον να δούμε με ποιους τρόπους και ποιοι διανοητές προσέδωσαν στην γλώσσα μια διαχρονικότητα κάνοντάς την σύγχρονη. Ένας από αυτούς, ας πούμε, νομίζω πως είναι ο Πουλιόπουλος αλλά αυτή είναι μια άλλη συζήτηση που έχει ενδιαφέρον.

Η σχέση του έργου με την κοινωνία και τον κόσμο είναι μια σύνθετη σχέση. Ζούμε στην εποχή της "μηχανικής αναπαραγωγής του έργου τέχνης". Το αρνητικό στοιχείο αυτής της εξέλιξης είναι ότι χάνεται η ουσία και η αυθεντικότητα. Το θετικό είναι πως η διασπορά διευκολύνει την πρόσβαση της κοινωνίας στο έργο τέχνης.

Ο καλλιτέχνης πρέπει να έχει συνείδηση του ιστορικού πλαισίου που κινείται. Η τέχνη λειτουργεί σε μια κοινωνική πραγματικότητα, αλλά λειτουργεί με το δικό του τρόπο. Έχει μια άλλη σχέση με το χρόνο για παράδειγμα. Δεν έχει την αμεσότητα που έχει ένα πολιτικό κείμενο στο εδώ και τώρα. Αλλά ακριβώς γιατί αναφέρεται στο γλωσσικό φαινόμενο, π.χ. στην ποίηση, έχει το βάθος της σχέσης του λόγου δηλαδή αντλεί από το παρελθόν εμφανίζεται στο παρόν και κοιτάζει στο μέλλον. Επομένως ένα έργο με αξίες είναι ένα διαρκές σημείο αναφοράς όσον αφορά την συνείδηση. Ο ποιητής δουλεύει σε ένα βάθος χρόνου και γι' αυτό το έργο κρίνεται από την εποχή του αλλά κρίνει και την εποχή του, είναι μια αμφίδρομη σχέση.

Όταν στα μέσα Αυγούστου οι τριάντα βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ –οι περισσότεροι ανήκαν στην Αριστερή Πλατφόρμα– ψήφισαν Όχι στο τρίτο μνημόνιο, έπαιρναν το μπράβο από χιλιάδες εργαζόμενους και νεολαία που ένιωθαν οργισμένοι από την «κωλοτούμπα» του Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ.

Επτά μόλις μήνες μετά την «πρώτη φορά αριστερά» κυβέρνηση, η δυναμική του κινήματος που την είχε αναδείξει, προκάλεσε μια θεαματική κρίση που οδήγησε στη διαμόρφωση ενός πολιτικού φορέα στα αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ. Το ζήτημα είναι ότι η ρήξη με τον ΣΥΡΙΖΑ έμεινε, με ευθύνη της ηγεσίας της Λαϊκής Ενότητας, διστακτική και ημιτελής. Αυτό βάρυνε αποφασιστικά στην προεκλογική περίοδο με αντανάκλαση και στο αποτέλεσμα της κάλπης.

Η ΛΑΕ διακήρυττε σε όλους τους τόνους ότι σήκωσε ψηλά την σημαία του ΟΧΙ που πέταξε στη λάσπη ο Τσίπρας και η ηγετική του ομάδα. Γιατί έγινε αυτό, όμως; Ποια εξήγηση έδωσε η ΛΑΕ για αυτή τη μεταστροφή; Η άποψη ότι ο ΣΥΡΙΖΑ «μεταλλάχτηκε» –περίπου εν μια νυκτί– από το κόμμα που θα έσκιζε τα μνημόνια και θα έσπαγε τη λιτότητα σε μνημονιακό δεν πείθει.

Σημάδια

Τα σημάδια είχαν εκδηλωθεί από πολύ νωρίς –κι η Αριστερή Πλατφόρμα (ο κορμός της ΛΑΕ) έκανε ότι δεν έβλεπε ή μουρμούρισε κάποιες διαφωνίες κατόπιν εορτής. Για παράδειγμα, με την συμφωνία της 20 Φλεβάρη –της τετράμηνης παράτασης του προηγούμενου μνημονίου.

Μερικές φορές τα «μικρά» περιστατικά είναι και τα πιο διαφωτιστικά. Πολλοί σύντροφοι που σήμερα είναι στη ΛΑΕ εξαπολύουν τις πιο σκληρές κριτικές στον Γ. Δραγασάκη ως αρχιτέκτονα των συμβιβασμών (θυμίζοντας για παράδειγμα τη γνωστή συνέντευξή του λίγες μέρες πριν το δημοψήφισμα). Δεν έχουν κι άδικο, ο Δραγασάκης ήταν ο πρώτος που μίλησε δημόσια για την ανάγκη «βίαιης ωρίμανσης» του ΣΥΡΙΖΑ μετά τις εκλογές του 2012. Όμως συνέχιζε να χαίρει μιας «περίερης ασυλίας» όπως δηλώνει σε μια δημόσια αυτοκριτική του στο φέτησμποκ (4 Σεπτέμβρη) ο πανεπιστημιακός Στάθης Κουβελάκης, πρώην μέλος της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ και της Αριστερής Πλατφόρμας που τώρα είναι στην ΛΑΕ: «τον Αύγουστο του 2013, έγραψα ένα αναλυτικό κείμενο με το οποίο 'αποδομούσα' την συνέντευξη που είχε δώσει στο Κυριακάτικο Βήμα και στην οποία επί της ουσίας έβαζε ως στόχο μια "καλή" διαχείριση του μνημονιακού πλαισίου. Για να δημοσιευτεί όμως στην Ισκρα δέχτηκα να το υπογράψω με ψευδώνυμο. Αυτό βέβαια κάτι λέει για την ασυλία που έλεγα πριν».

Η Αριστερή Πλατφόρμα έλεγε ότι

Τι πήγε στραβά για τη Λαϊκή Ενότητα;

είναι ο φρουρός της ριζοσπαστικής πορείας του ΣΥΡΙΖΑ. Όταν τα στελέχη της κατέλαβαν υπουργικές θέσεις, έλεγε ότι θα εξασφαλίσει την ανένδοτη στάση της κυβέρνησης απέναντι στη «τρίκα». Αποδείχτηκε ότι ούτε τους άλλους «συντρόφους υπουργούς» δεν μπόρεσε να ελέγξει, κι όχι μόνο αυτό, αλλά υπέγραφε με ψευδώνυμα τις όποιες κριτικές σε αυτούς.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν «μεταλλάχτηκε», είχε κάνει στρατηγικές επιλογές που οδήγησαν στο συμβιβασμό όσο και αν αυτές διατυπώνονταν με περίτεχνες εκφράσεις που ο καθένας μπορούσε να τις ερμηνεύσει όπως προτιμούσε. Η πρώτη ήταν η περίφημη «συνέχεια του κράτους» που θα σεβόταν η «αριστερή κυβέρνηση». Η άλλη η μη ρήξη με το ευρώ και την ΕΕ.

Τι είχε να πει σε αυτά τα ζητήματα η Λαϊκή Ενότητα; Ουσιαστικά, επαναλάμβανε το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ από το 2012 μέχρι τον Γενάρη του 2015, με την υπόσχεση ότι αυτή τη φορά δεν θα κάνει πίσω. Στο ζήτημα του χρέους για παράδειγμα η προγραμματική της διακήρυξη ζητάει: «συνολική διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του» –μια διατύπωση αντάξια των χρησμών της Πυθίας.

Είναι αλήθεια, ότι σε ένα ζήτημα, της εξόδου από το ευρώ έκανε ένα βήμα μπροστά σε σχέση με τις επαμφοτερίζουσες θέσεις «καμιά θυσία για το ευρώ» που υιοθετούσε ο ΣΥΡΙΖΑ στη «ριζοσπαστική» του φάση. Για την ακρίβεια, η έξοδος από το ευρώ έγινε ο δεύτερος πυλώνας της προεκλογικής εκστρατείας της ΛΑΕ.

Σχέδιο

Όπως αναφέρει η προγραμματική της διακήρυξη: «Η κατάργηση των Μνημονιακών, φορολογικών και άλλων, βαρών στα λαϊκά νοικοκυριά θα ενισχύσει τη ζήτηση, δίνοντας ώθηση στην ανάπτυξη. Συνολικά, θα παρουσιάσουμε ειδικό σχέδιο για την Ελλάδα, που θα εφαρμόζει ένα ριζοσπαστικό, προοδευτικό πρόγραμμα με εθνικό νόμισμα».

Όμως και εδώ τα πράγματα έμειναν στη μέση του δρόμου. Ο Π. Λαφαζάνης και άλλα στελέχη της ΛΑΕ δήλωναν επανειλημμένα ότι η επιστροφή στο «εθνικό νόμισμα» δεν είναι καταστροφή γιατί πολλές χώρες της Ευρώπης έχουν το δικό τους χωρίς να πάσουν να είναι καπιταλιστικές. Μέχρι και το παράδειγμα της Βρετανίας και της Νορβηγίας επιστράτευαν.

“Οι 150.000 ψήφοι εκπροσωπούν μια δύναμη που μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο στις μάχες του κινήματος που έρχονται. Εκφράζουν κόσμο που θέλει να πάει πιο αριστερά την σύγκρουση με τα μνημόνια, τις κυβερνήσεις και την άρχουσα τάξη. Θα παλέψουμε μαζί, αλλά επιμένουμε: η θέση όλων είναι στην αριστερά του αντικαπιταλισμού και της επανάστασης”

Οι καπιταλιστές επιστράτευαν την οικονομική τους δύναμη, τα κανάλια και τις εφημερίδες τους για να εκβιάσουν το ΝΑΙ στο δημοψήφισμα. Πίσω τους είχαν όλους τους «θεσμούς» με πρώτη και καλύτερη την Ε.Ε., όχι απλά τη Μέρκελ και τον Σόιμπλε. Έχει κανείς αμφιβολία ότι

θα κάτσουν με σταυρωμένα χέρια αν μια «πραγματικά αριστερή» κυβέρνηση με κορμό τη ΛΑΕ, βγει από το ευρώ σκοπεύοντας να εφαρμόσει το «προοδευτικό πρόγραμμα» της; Το πρώτο που θα κάνουν είναι να βγάλουν τα λεφτά τους έξω, σε ακόμα πιο μαζική κλίμακα από ότι έκαναν στους πρώτους εφτά μήνες της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ.

Η ΛΑΕ επιμένει να μη δίνει απάντηση στο ερώτημα, που έχει τεθεί έμπρακτα όχι ιδεολογικά, ποια τάξη θα ελέγχει το νόμισμα, τις τράπεζες, τις επιχειρήσεις ώστε το κόστος αυτής της εξόδου να μη το φορτωθούν οι εργάτες αλλά οι καπιταλιστές. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ επέμενε και επιμένει ότι η απάντηση σε αυτό το ερώτημα είναι η πάλη για τον εργατικό έλεγχο. Η ΛΑΕ με τις διακηρύξεις της ότι είναι «πατριωτικό, δημοκρατικό, αντιμνημονιακό μέτωπο» στην ουσία πήγαινε πίσω κι από τις απαντήσεις που έδινε ο ΣΥΡΙΖΑ το 2012.

Κι αυτό είχε επιπτώσεις και στην προεκλογική περίοδο. Η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ προσπαθούσε να καλύψει τις πομπές της λέγοντας ότι ναι μεν μπορεί να υπέγραψε ένα μνημόνιο («καλύτερο», «δικαιότερο» κλπ) αλλά η ΛΑΕ θέλει «μνημόνιο με δραχμή» που είναι χειρότερο. Προφανώς και οι χιλιάδες αγωνιστές/τριες που είναι στη ΛΑΕ ή την στήριξαν δεν θέλουν κανένα μνημόνιο. Αλλά το ζήτημα είναι ότι η στρατηγική και η επιχειρηματολογία της ηγεσίας της ΛΑΕ άφηνε ορθάνοιχτη την πόρτα για τέτοιες επιθέσεις.

Αυτό συνέβη όταν ο Κ. Λαπαβίτσας δήλωνε ότι «αναμφίβολα το νέο νόμισμα θα υποτιμηθεί στις διεθνείς αγορές, ίσως κατά 15-20% όταν θα φτάσει στη νέα θέση ισορροπίας. Η υποτίμηση θα δώσει ώθηση στην εγχώρια παραγωγή, στη βιομηχανία και στον αγροτικό τομέα. Οι εργαζόμενοι θα έχουν όφελος γιατί θα τονωθεί η απασχόληση. Από την άλλη θα υπάρξουν αρνητικές επιπτώσεις στο εισόδημα των εργαζομένων και στο κόστος παραγωγής των μικρομεσαίων απαιτώντας κρατική παρέμβαση για τη στήριξή τους» (26 Αυγούστου, Ναύπλιο).

Αυτή η κριτική δεν έχει ως κίνητρο έναν χαϊρέκακο σεχταρισμό. Το ποσοστό της ΛΑΕ μπορεί να είναι αισθητά μικρότερο από αυτό που ίσως περίμεναν αρχικά οι ηγετικοί κύκλοι της και πίστευαν ότι άξιζε οι αγωνιστές της. Όμως οι 150.000 ψήφοι εκπροσωπούν μια δύναμη που μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο στις μάχες του κινήματος που έρχονται. Εκφράζουν κόσμο που θέλει να πάει πιο αριστερά την σύγκρουση με τα μνημόνια, τις κυβερνήσεις και την άρχουσα τάξη. Θα παλέψουμε μαζί, αλλά επιμένουμε: η θέση όλων είναι στην αριστερά του αντικαπιταλισμού και της επανάστασης.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Εκδηλώσεις του ΣΕΚ
Τα αποτελέσματα των εκλογών και πώς συνεχίζουμε

ΑΘΗΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9 Αίθουσα Πανηπειρωτικής (Κλει-
σθένους 15 – πίσω από το δημαρχείο) 7μμ
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλήτρια: Δώρα Κιντή

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9 καφέ Τσίου 6μμ
Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαϊωάννου

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9 καφέ Κύτταρο 7.30μμ
Ομιλητής: Γιώργος Μποτσίδης

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9 καφέ Βυζάντιο 7.30μμ
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9
Θόλος (πανεπιστήμιο) 6μμ
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΛΑΡΙΣΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9 καφέ Κουρμπέτι 6.30μμ
Ομιλητής: Πέτρος Θεοδοσιάδης

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/9 καφέ Αστέρας
(έναντι νομαρχίας) 8.30μμ
Ομιλητής: Κώστας Βλασόπουλος

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 24/9 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΕΜΠΤΗ 24/9 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 24/9 καφέ L.B. 7.30μμ
Ομιλητής: Πέτρος Πομόνης

**Εξορμήσεις με
την εργατική
αλληλεγγύη**

ΠΕΜΠΤΗ 17/9

ΜΕΤΡΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ 7.30πμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ
ΒΡΙΑΝΣΣΙΑ Μετρό Δουκ. Πλακεντίας 6μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου 6μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ πεζόδρομος Γ. Ολυμπίου 6.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ ΜΕΤΡΟ ΣΕΠΟΛΙΑ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 6μμ
ΚΥΨΕΛΗ πλατεία Φωκίωνος Νέγρη 6μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 7μμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Δεκελείας 6μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία Χαλανδρίου 6μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ ΗΣΑΠ 6μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας 6μμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest (Πλατεία) 6μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Εθν. Αντίστασης 7μμ
ΙΛΙΟΝ πλατεία 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 7μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 6.30μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 6.30μμ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ Σκλαβενίτης 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18/9

ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 19/9

ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 11πμ
ΝΙΚΑΙΑ λαϊκή 10πμ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 11πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 11.30πμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ Αβασιλόπουλος 11πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11.30πμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Everest πλατεία 12μ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βεϊκού κ Γαλατσίου 11πμ
ΑΙΓΑΛΕΩ ΜΕΤΡΟ 12μ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλ.Γαρδένια 11πμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Δεκελείας 12.30μ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας 12μ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμναντά 12μ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest (Πλατεία) 12μ
ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 12μ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 11πμ αντιφασιστική
πικετοφορία
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 12μ
ΡΕΘΥΜΝΟ παλιά πόλη 11.30πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ νομαρχία 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ πλατεία Όλγας 12μ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ δημαρχείο 11.30πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ. Επταλόφου 11πμ
ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ. Θεράποντα 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Λαϊκή της Βούλγαρη 11πμ

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΣΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 30/9 καφέ Πικάπ 7μμ
Γιατί χρειαζόμαστε
το ενιαίο μέτωπο
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 30/9 καφέ Πλάτων 7μμ
80 χρόνια ΡΟΜ – Ισπανία '36
Ομιλητής: Κυριάκος Μπάνος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 30/9 καφέ 1968
(Θησέως κ Αγ. Πάντων) 7μμ
Γιατί χρειαζόμαστε
το ενιαίο μέτωπο
Ομιλητής: Ραφαήλ Καστρίτσας

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ –

ΤΑΥΡΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 1/10 καφέ Θεσσαλονίκης
7.30μμ
Γιατί χρειαζόμαστε το ενιαίο μέτωπο
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 1/10 καφέ Δολίχη (Δημητρα-
κοπούλου 51) 7.30μμ
80 χρόνια ΡΟΜ – Ισπανία '36
Ομιλήτρια: Στέλλα Μυρσιώτη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 1/10 πλατεία Μερκούρη 7μμ
80 χρόνια ΡΟΜ – Ισπανία '36
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη
δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον
πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια
νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την
εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπο-
ρεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι
εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέ-
ρια τους τον έλεγχο όλου του κοινω-
νικού πλούτου και προγραμματί-
σουν την παραγωγή και τη διανομή
σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανά-
γκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώ-
σεις. Πρέπει να ανατραπεί με την
εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινο-
βουλευτικός δρόμος προς μια τέ-
τοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο
στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη,

όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για
να προστατεύει τα συμφέροντα της
άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη
θα χρειαστεί το δικό της κράτος,
στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία,
στα συμβούλια αντιπροσώπων απ’
τους χώρους δουλειάς και στην ερ-
γατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή
"σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει
ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική
σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο
Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να
επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθε-
στώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτη-
ση του σταλινισμού, της Κίνας και
των άλλων ανατολικών χωρών ήταν
κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστι-
κή ενότητα των εργατών σε όλον
τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικό-
τητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου,
φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.
Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπε-

λευθερωτικά κινήματα που αντιστέ-
κονται στην ιμπεριαλιστική καταπίε-
ση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελει-
ωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενό-
τητα της εργατικής τάξης σε διεθνή
κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη
Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο
Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινι-
σμού, ρατσισμού ή σεξιστικών δια-
κρίσεων που απειλεί να διασπάσει
τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιιμπεριαλιστική πολεμο-
καπηλεία της “δικής μας” αρχουσας
τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα
Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενω-
μένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση
των μειονοτήτων στη Θράκη και τη
Μακεδονία και στα μέτρα αστυνό-
μευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευ-
θερώσει τον εαυτό της και όλους
τους καταπιεσμένους μέσα από τη

δική της δράση. Για να κερδηθούν
όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή
την πάλη είναι απαραίτητο να οργα-
νωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητι-
κά τμήματα σε ένα επαναστατικό
σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα
τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους
εργάτες για την επαναστατική προο-
πτική παρεμβαίνοντας στους μαζι-
κούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε
κάθε αντιληψη υποκατάστασης της
τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

**Θέλω να γίνω
μέλος του ΣΕΚ**

Όνομα .....

Διεύθυνση .....

Πόλη .....

Τηλέφωνο .....

Σωματείο - Σύλλογος .....

εργατική αλληλεγγύη

Βδομαδιατική Εφημερίδα

εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 2105241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος Δαργάκης,
Κατερίνα Θωϊδίου, Νίκος Λούντος, Στέλιος
Μιχαηλίδης, Σωτήρης Κοντογιάννης, Κυριά-
κος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος
Πίττας, Μανώλης Σιάθης

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβριηλίδης, Δ. Καρδαμπίκης

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikoi@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Στις 29 Σεπτέμβρη του 1935, πριν από 80 χρόνια, σχηματίζεται στη Βαρκελώνη το ΡΟΥΜ, το Εργατικό Κόμμα Μαρξιστικής Ενοποίησης. Στη διάρκεια της επανάστασης και του εμφύλιου πολέμου στην Ισπανία, στις γραμμές του ΡΟΥΜ θα βρεθούν πολλοί από τους αγωνιστές που προσπάθησαν να οδηγήσουν την επανάσταση στη νίκη απέναντι στο φασισμό. Εδώσαν μια μάχη δύσκολη και διπλή, καθώς ταυτόχρονα επιχειρούσαν να χτίσουν μια αντικαπιταλιστική εναλλακτική απέναντι στην οργανωμένη προσπάθεια διάλυσης της εργατικής δημοκρατίας από πλευράς της σταλινικής αριστεράς.

Οι δύο βασικές οργανώσεις που συγκρότησαν το “ενοποιημένο” ΡΟΥΜ ήταν από τη μια μεριά το ΒΟC (Εργατοαγροτικό Μπλοκ) και η ΙCΕ (Κομμουνιστική Αριστερά της Ισπανίας). Και οι δυο οργανώσεις ήταν αντισταλινικές, αν και είχαν ακολουθήσει διαφορετικούς δρόμους στη διάρκεια της σταλινικής αντεπανάστασης. Ο Χοακίν Μαουρίν, ηγέτης του ΒΟC, προερχόταν από το αναρχικό συνδικαλιστικό κίνημα. Όπως κι άλλοι αναρχοσυνδικαλιστές μετά τη ρώσικη επανάσταση ήρθαν σε επαφή με τις ιδέες του επαναστατικού μαρξισμού και κερδήθηκε από τους Μπολσεβίκους. Ανέλαβε επικεφαλής του Κομμουνιστικού Κόμματος στις καταλανόφωνες περιοχές της Ισπανίας. Η διαφωνία του με τη σταλινική πολιτική τον έφερε κοντά στη “δεξιά αντιπολίτευση” του Μπου-χάριν. Το ΒΟC είχε τις δυνάμεις του - ίσως γύρω στα 5.000 μέλη- στην Καταλωνία.

Η ΙCΕ από την άλλη μεριά βρισκόταν σε επικοινωνία με τον Διεθνή Κομμουνιστική Λίγκα, τις επαναστατικές οργανώσεις που προσπαθούσε να συντονίσει ο Εξόριστος Τρότσκι. 500-1000 μέλη, πιο εξαπλωμένο σε ολόκληρη τη χώρα, έχοντας όμως στις γραμμές του κάποιους από τους σημαντικότερους μαρξιστές που είχαν συμμετάσχει στα πρώτα βήματα του Κομμουνιστικού Κόμματος και τάχτηκαν με την Αριστερή Αντιπολίτευση του Τρότσκι κόντρα στο σταλινισμό, όπως ο Αντρέας Νιν και ο Χουάν Αντράδε.

Απελευθέρωση

Το Σεπτέμβρη του ‘35, κανείς δεν ήξερε ότι σε λίγους μήνες θα κέρδιζε τις εκλογές το Λαϊκό Μέτωπο και ότι σε λιγότερο από ένα χρόνο θα ξέσπαγε η ισπανική επανάσταση. Όμως η εργατική τάξη και η Αριστερά είχε έντονη την αίσθηση του κατεπείγοντος. Η αποσταθεροποίηση που είχε ξεκινήσει κάτω από την επίδραση της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης είχε φέρει τα πάνω κάτω σε μια χώρα παραδοσιακά άντρο του συντηρητισμού. Το 1930 έπεσε η δικτατορία του Πρίμο ντε Ριβέρα, λίγο αργότερα εγκατέλειψε τη χώρα ο βασιλιάς, η Ισπανία κηρύχθηκε αβασίλευτη.

Τα φιλελεύθερα κόμματα που ανέλαβαν την εξουσία προσπάθησαν να κάνουν τα πρώτα βήματα “εκσυγχρονισμού”, αγροτική μεταρρύθμιση, περιορισμό στα προνόμια της στρατιωτικής κάστας, της εκκλησίας, κάποια δικαιώματα για τις γυναίκες. Όμως, γρήγορα βρήκαν έναν τοίχο μπροστά τους. Η εκκλησία, ο στρατός και οι γαιοκτήμονες δεν ήταν ένα ξέμπαρκο απομεινάρει της φεουδαρχίας, το οποίο μπορούσες απλά να το βάλεις στην άκρη. Ήταν βασικό κομμάτι του τρόπου με τον οποίο είχε οικοδομηθεί ο ισπανικός καπιταλισμός.

Αν ακουμπούσες έναν από αυτούς, το ντόμινο απειλούσε ολόκληρο το σύστημα. Και οι φιλελεύθεροι κάθε άλλο παρά ήθελαν κάτι τέτοιο. Η

80 χρόνια από την ίδρυση του ΡΟΥΜ

αγροτική μεταρρύθμιση έγινε με τόσο αργούς ρυθμούς και με αποζημίωση για τους γαιοκτήμονες που ελάχιστα επηρέασε μόνο μερικές χιλιάδες χωρικούς, από τα εκατομμύρια που δούλευαν χωρίς γη. Μαχητικοί συνδικαλιστές φυλακίζονται γιατί οι απεργίες δεν σέβονται τα όρια των μεταρρυθμίσεων με το σταγονόμετρο.

Ωστόσο, η δεξιά δεν εμπιστεύεται ότι οι φιλελεύθεροι θα κρατήσουν για πολύ κλειστό το καπάκι της εξέγερσης. Συσπειρώνεται με πρότυπο το Μουσολίνι γύρω από τον Χιλ - Ρόμπλες και στις εκλογές του ‘33 κερδίζει τις εκλογές. Οι εργάτες της Ισπανίας δεν ήθελαν να ακολουθήσουν τη μοίρα ούτε της Ιταλίας, ούτε της Αυστρίας, ούτε της Γερμανίας του Χίτλερ. Ξεσπάνε εξεγέρσεις με αποκορύφωμα την τεράστια μάχη που έδωσαν οι ανθρακωρύχοι στις Αστούριες το 1934. Αφόπλισαν τις δυνάμεις καταστολής και για μια βδομάδα είχαν στα χέρια τους την πρωτεύουσα, το Οβιέδο. Ένας στρατηγός που αργότερα θα γίνει ακόμη πιο γνωστός, ονόματι Φράνκο θα τσακίσει εκείνη την εξέγερση κινητοποιώντας ολόκληρο το στρατό. Όμως οι δυο χιλιάδες νεκροί του Οβιέδο αντί να τσακίσουν το ηθικό των εργατών, το ατσάλωσαν. Η ανάγκη μιας “δεύτερης” επανάστασης -μετά την ανατροπή της μοναρχίας- μπήκε στην ημερήσια διάταξη.

Όλα τα κόμματα της Αριστεράς κάνουν -ειλικρινή ή όχι- στροφή στα Αριστερά. Ο Λάργο Καμπαγιέρο, ηγέτης του σοσιαλιστικού κόμματος, PSOE, κάνει αυτή τη στροφή πιο ξέφρενα. Βαπτίζεται “ισπανός Λένιν” και μιλάει για την επανάσταση. Στην πραγματικότητα προσπαθεί να καβαλήσει το κύμα της ριζοσπαστικοποίησης που απλώνεται στην κοινωνία. Η νεολαία του PSOE ριζοσπαστικοποιείται ακόμη πιο έντονα, τα στελέχη της δηλώνουν “τροτσκιστές”. Το Κομμουνιστικό Κόμμα ξεφεύγει από την αδράνεια που το καταδίκασε η σταλινική πολιτική της “3ης Περιόδου” και χάρη στην καινούργια γραμμή των “λαϊκών μετώπων” παίζει κρίσιμο ρόλο

στη συγκρότηση ενωτικών πρωτοβουλιών. Στο εσωτερικό των αναρχοσυνδικαλιστικών οργανώσεων -οι οποίες στην Καταλωνία είναι ισχυρότατες- αναπτύσσονται τάσεις που κατανοούν την ανάγκη των πολιτικών πρωτοβουλιών.

Συντονισμός

Η σφαγή του Οβιέδο είχε δώσει ένα μεγάλο μήνυμα για την ανάγκη πανεθνικού συντονισμού σε πολιτικό επίπεδο. Οι Αστούριες είχαν μείνει μόνες γιατί σε άλλες περιοχές οι εξεγέρσεις είχαν ξεσπάσει νωρίτερα και γιατί οι αναρχοσυνδικαλιστές δεν πήραν μέρος στο συντονισμό. Η ανακήρυξη της Καταλανικής Δημοκρατίας από τον Λουίς Κομπάνις τις ίδιες μέρες κατέληξε ένα φιάσκο που κράτησε μια μέρα. Χρειάζονταν επείγοντως μια δύναμη που θα μπορούσε να συντονίσει τα κινήματα και να μπορεί να εκμεταλλευτεί τις στιγμές αδυναμίας του αντιπάλου, αξιοποιώντας και τα κινήματα εθνικής ανεξαρτησίας.

Η πίεση για ενότητα όλων των κομμάτων που είχαν αναφορά στην εργατική τάξη ήταν τεράστια και ερχόταν από τα κάτω. Οι “Εργατικές Συμμαχίες” που είχαν συγκροτηθεί σε διάφορες πόλεις ήταν ένα βήμα προς αυτή την κατεύθυνση, παρά τις προσπάθειες των σταλινικών να πετάξουν έξω τους “προδότες” τροτσκιστές. Ωστόσο η έκκληση σε μια αφηρημένη ενότητα είχε τον κίνδυνο να μετατραπεί σε δικαιολογία αδράνειας. Ο Καμπαγιέρο μπορεί να μίλαγε για επανάσταση, όμως η πρόταση στην πράξη ήταν να κλείσουν τα ανοιχτά μέτωπα μέχρι να χτιστεί η ενότητα και να προετοιμαστεί η... μεγάλη στιγμή.

Το ιδεολογικό φως κάτω από το οποίο έβλεπε κάθε δύναμη της Αριστεράς τα γεγονότα είχε τεράστια σημασία. Για τους ρεφορμιστές -σοσιαλδημοκράτες και σταλινικούς- η Ισπανία είχε μπροστά της το καθήκον μιας “δημοκρατικής” επανάστασης, την ολοκλήρωση των μεταρρυθμίσεων που ξεκίνησαν το 1931 αλλά

δεν προχωρούσαν. Το όριο της επανάστασης ήταν η αβασίλευτη δημοκρατία χωρίς προνόμια για τους αριστοκράτες και τους παπάδες. Όποιος έβαζε το στόχο παραπέρα, ήταν τυχοδιώκτης και επικίνδυνος. Οι αναρχοσυνδικαλιστές μπήκαν στην επαναστατική διαδικασία - στο άλλο άκρο- υποτιμώντας τη σημασία των δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων. Κράτος το ένα, κράτος το άλλο, ποια η σημασία να υπερασπιστείς τη Ρεπούμπλικα.

Το κοινωνικό ζήτημα

Η ΙCΕ είχε την πιο καθαρή αντιμετώπιση ότι χρειαζόταν να δοθούν όλες οι δυνάμεις για την υπεράσπιση των δημοκρατικών κατακτήσεων και για να μπλοκαριστεί ο δρόμος στο φασισμό. Αλλά αυτό δεν σήμαινε πως η επανάσταση ήταν “δημοκρατική”. Η εργατική τάξη και η φτωχή αγροτιά, μπαίνοντας στη μάχη για την υπεράσπιση της δημοκρατίας, αναγκαστικά άνοιγαν το κοινωνικό ζήτημα, με πρώτο και κύριο τον αναδασμό. Η ηγεσία του ΒΟC φαινόταν πως αποδέχεται αυτή την άποψη όλο και περισσότερο.

Ωστόσο τα γεγονότα έτρεχαν με πολύ μεγαλύτερη ταχύτητα από ό,τι προλάβαινε η συγκρότηση μιας νέας αριστεράς. Το ΡΟΥΜ παρότι διαφωνούσε με τη λογική των “Λαϊκών Μετώπων” πήγε στις εκλογές του ‘36 ως αριστερή πτέρυγα του Λαϊκού Μετώπου. Φοβήθηκε ότι μένοντας έξω από το Μέτωπο θα απομονωνόταν. Τελικά απομονώθηκε εντός του Μετώπου, καταφέροντας να εκλέξει μόνο τον Μαουρίν βουλευτή.

Μετά το πραξικόπημα του Φράνκο και το ξέσπασμα της επανάστασης, πάλι από το φόβο της απομόνωσης, υπέστειλε την κριτική στους αναρχικούς, εκτιμώντας ότι τα πιο ριζοσπαστικά τμήματα των εργατών ακολουθούν τη γραμμή της CNT, της αναρχικής συνομοσπονδίας. Το Σεπτέμβρη του ‘36, και ενώ η CNT έχει αποδεχθεί τη διάλυση των αντιφασιστικών πολιτοφυλακών, ακολουθώντας τη γραμμή του Λαϊκού Μετώπου, το ΡΟΥΜ παίρνει μέρος στην κυβέρνηση της Καταλωνίας. Ελλείψει αυτοοργάνωσης από τα κάτω, τουλάχιστον ας ελέγξουμε ένα κομμάτι του κράτους από τα πάνω, έλεγε η λογική. Στην πραγματικότητα ήταν ένα ακόμη βήμα εγκατάλειψης των αρχών και προσαρμογής στις πιέσεις.

Οι οπαδοί του Τρότσκι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το ΡΟΥΜ και να προσπαθήσουν να χτίσουν δική τους οργάνωση, μια οργάνωση μικρή που δεν κατάφερε να έχει αντίκτυπο στην πορεία της επανάστασης. Το 1937 η κυβέρνηση του Λαϊκού Μετώπου θα κατηγορήσει το ΡΟΥΜ ως τροτσκιστικό και θα το βγάλει εκτός νόμου. Ο αντιφασιστικός πόλεμος, σύμφωνα με τους σταλινικούς, έπρεπε να δοθεί υπό τις εντολές της επίσημης κυβέρνησης, όχι με πολιτοφυλακές και επαναστάσεις.

Ο σχηματισμός του ΡΟΥΜ ήταν μια κρίσιμη στιγμή για τη συγκρότηση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στην Ισπανία. Όμως ήρθε πολύ αργά, λίγους μόνο μήνες πριν το ξέσπασμα της επανάστασης. Γι’αυτό και κληρονόμησε αναποφασιστικότητα, ιδεολογική σύγχυση και την τάση να σύρεται από τις μεγαλύτερες από αυτό πολιτικές δυνάμεις. Δεν είχε καταφέρει να συγκεντρώσει ούτε την επιρροή, ούτε ακόμη σημαντικότερο την εμπειρία και την τέχνη ενιαιομετωπικών πρωτοβουλιών σε κόντρα με τη θέληση των ρεφορμιστικών ηγεσιών. Μια εμπειρία που για τους επαναστάτες είναι ανεκτίμητης αξίας.

Νίκος Λούντος

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΗΠΑ Η “επιστροφή στην ομαλότητα” αναβάλλεται

Τυπικά, η απόφαση της Ομοσπονδιακής Τράπεζας των ΗΠΑ (Fed) να κρατήσει, για μια ακόμα φορά αμετάβλητα τα αμερικανικά επιτόκια, έχει μικρή μόνο σημασία. Η αναμενόμενη αύξηση ήταν, έτσι και αλλιώς, μικρή: ένα τέταρτο της ποσοστιαίας μονάδας. Από το 0.25% που βρίσκεται σήμερα το επιτόκιο “αναφοράς” θα ανέβαινε στο 0.5%. Δεύτερον η αύξηση, που η Τζάνετ Γέλεν, η πρόεδρος της FED, έχει ουσιαστικά προαναγγείλει από την αρχή σχεδόν της χρονιάς, δεν ακυρώθηκε: “αναβλήθηκε”. Η Επιτροπή που αποφασίζει τη νομισματική πολιτική θα συναντηθεί δυο ακόμα φορές μέσα στο 2015, στις 27-28 Οκτώβρη και στις 15-16 Δεκέμβρη. Θεωρητικά η FED έχει τη δυνατότητα να ανεβάσει πραγματικά τα επιτόκιά της μέχρι το τέλος της χρονιάς. Στην πραγματικότητα, όμως, η απόφαση να διατηρηθούν τα επιτόκια για μια ακόμα φορά αμετάβλητα έχει τεράστια σημασία.

Η τελευταία φορά που η Κεντρική Τράπεζα των ΗΠΑ αύξησε τα επιτόκια της (από το 5% στο 5.25%) ήταν τον Ιούνη του 2006. Για ένα περίπου χρόνο έμειναν σταθερά. Τον Σεπτέμβρη του 2007 άρχισε ο κατήφορος -η κατακρήμνιση θα έπρεπε να λέμε καλύτερα. Τον Γενάρη του 2009 έπιασαν πάτο (0-0.25%). Από τότε μέχρι σήμερα παραμένουν σταθερά σε αυτά τα μηδενικά, ουσιαστικά, επίπεδα. Η αύξηση που είχε υποσχεθεί η Γέλεν θα σηματοδοτούσε την έξοδο από την κρίση και την οριστική επιστροφή στην ομαλότητα. Τώρα η επιστροφή αυτή “αναβάλλεται”.

Η σημασία της απόφασης, όμως, δεν περιορίζεται μόνο σε συμβολικό επίπεδο. Η πολιτική του εύκολου και φτηνού χρήματος, των προγραμμάτων “ποσοτικής χαλάρωσης” και των μηδενικών επιτοκίων, κατάφερε μεν να προφυλάξει την αμερικανική οικονομία από τις χειρότερες επιπτώσεις της κρίσης -η κατάρρευση της Λήμαν

Μπράδερς τον Σεπτέμβρη του 2008 δεν μετεξελιχθηκε σε χιονοστιβάδα αντίστοιχη με το Κραχ του 1929.

Το τίμημα αυτής της “ασπίδας προστασίας”, όμως, ήταν η δημιουργία μιας τεράστιας “φούσκας” που απλώνεται από το χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης μέχρι τα μεγάλα έργα στη Σαγκάη και τις τράπεζες στις “πολλά υποσχόμενες” αναδυόμενες αγορές της Τουρκίας, του Βιετνάμ και της Κορέας. Και οι φούσκες αυτές έχουν αρχίσει να κλυδωνίζονται επικίνδυνα. Η Fed πιέζεται να αρχίσει να αντιστρέφει αυτή την πολιτική της “φούσκας” -πριν προλάβουν να το κάνουν “οι αγορές”, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που το έκαναν και στην περίπτωση της Λήμαν Μπράδερς πριν από επτά ακριβώς χρόνια.

Επιτόκια

Και αυτός δεν είναι ο μοναδικός λόγος για τον οποίο η Fed πιέζεται να ανεβάσει τα επιτόκια. Τυπικά και πάλι η Fed καθορίζει την πολιτική της με δυο βασικά κριτήρια: τον έλεγχο του πληθωρισμού και τον έλεγχο της ανεργίας. Το 2008-9 η ανεργία είχε φτάσει στο 10% στις ΗΠΑ. Από τότε πέφτει σταθερά. Σήμερα βρίσκεται λίγο πάνω από το 5%, κοντά στο επίπεδο που θεωρείται “φυσικό” από τους οικονομολόγους.

Η αμερικανική οικονομία έχει καταφέρει τα τελευταία χρόνια να αναπτύσσεται σταθερά με ρυθμούς περίπου 2% το χρόνο και να δημιουργεί εκατοντάδες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας κάθε μήνα. Τα αφεντικά φοβούνται ότι αν η ανεργία πέσει

κάτω από το “φυσικό επίπεδο” οι μισθοί θα αρχίσουν να ανεβαίνουν. Με την αύξηση των επιτοκίων ελπίζουν να “αποθερμάνουν” λίγο την οικονομία πριν φτάσουν σε αυτό το “αρνητικό” σημείο.

Ταυτόχρονα, όμως, η αύξηση των επιτοκίων έχει και τρομαχτικούς κινδύνους για την άρχουσα τάξη. Ακόμα και ένα μικρό παιδί ξέρει ότι είναι σχεδόν αδύνατο να βγάλεις ομαλά τον αέρα από μια φούσκα χωρίς να σκάσει. Το ίδιο ακριβώς ισχύει για τις οικονομικές φούσκες. Τον Ιούνη τα χρηματιστήρια της Κίνας έζησαν το δικό τους “1929”: οι δείκτες έπεσαν μέσα σε λίγες μέρες 30% κάτω, οι χρηματιστές έτρεχαν αλλόφρονες να πουλήσουν όσο-όσο, ενώ όλες οι προσπάθειες των μεγάλων τραπεζιτών και του κράτους να σταματήσουν τον πανικό και τον κατήφορο αποδείχτηκαν απλές ασπιρίνες. Ο τελικός απολογισμός: 4 τρισεκατομμυρίων δολάρια, ένα ιλιγγιώδες ποσό ακόμα και για το μέγεθος της Κίνας, ένα ποσό που ξεπερνάει την κεφαλαιοποίηση των χρηματιστηρίων της Φρανκφούρτης και του Παρισιού αθροισμένων μαζί.

Και το “κακό” δεν περιορίζεται στην Κίνα: όλες σχεδόν οι αναδυόμενες αγορές βρίσκονται σήμερα υπό πίεση, με τα κεφάλαια να φεύγουν με μεγάλη ταχύτητα, αναζητώντας ασφαλή καταφύγια στις χρηματαγορές της Δύσης. Στην ανακοίνωσή της η Επιτροπή της Fed παραδέχτηκε ανοιχτά ότι η αστάθεια στις διεθνείς αγορές και οι κίνδυνοι που συνεπάγεται αυτή για την αμερικανική οικονομία ήταν ένας από τους βασί-

κούς παράγοντες που την οδήγησαν στην “αναβολή”. Η παγκόσμια οικονομία, για να το πούμε διαφορετικά, είναι στην εντατική, διασωληνωμένη με τα πιεστήρια της Fed. Η διακοπή της ποσοτικής χαλάρωσης έχει αρχίσει ήδη να επιβαρύνει αισθητά την υγεία της. Η αύξηση των επιτοκίων κινδυνεύει τώρα, αντί να την απεξαρτήσει, να την αποτελειώσει.

Προβλήματα

Και η κατάσταση της παγκόσμιας οικονομίας δεν είναι το μοναδικό που απασχολεί την άρχουσα τάξη. Η ανεργία μπορεί να έχει πέσει στο 5.1% στις ΗΠΑ, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι η οικονομία έχει ξεπεράσει τα προβλήματά της. Κατ’ αρχήν η ίδια η πτώση της ανεργίας είναι, εν’ μέρει τουλάχιστον, εικονική: το 5.1% δεν περιλαμβάνει τα εκατομμύρια των μακροχρόνια άνεργων που έχουν απελπιστεί και έχουν σταματήσει να ψάχνουν για δουλειά.

Σαν ποσοστό, η αναλογία των εργαζομένων σε σχέση με τον συνολικό πληθυσμό των ΗΠΑ βρίσκεται στο χαμηλότερο επίπεδο εδώ και τριάντα πέντε χρόνια. Η πραγματική ακτινογραφία της αμερικανικής οικονομίας φαίνεται και από το δεύτερο κρίσιμο στοιχείο που παρακολουθεί η Fed: τον πληθωρισμό. Ο στόχος της κεντρικής τράπεζας είναι, όπως και της “δικής” μας ΕΚΤ, ένας πληθωρισμός κοντά αλλά κάτω από το 2%.

Με βάση τα πιο πρόσφατα στοιχεία ο πληθωρισμός στις ΗΠΑ κυμαίνεται αυτή τη στιγμή κοντά στο 0.3%. Κάποιοι οικονομολόγοι υποστηρίζουν

ότι οι παράγοντες που έχουν ρίξει τον πληθωρισμό σε τόσο επικίνδυνα επίπεδα (ο αποπληθωρισμός, ο αρνητικός πληθωρισμός δηλαδή, είναι εφιάλτης για τους οικονομολόγους) είναι “συγκυριακοί” -πχ η πτώση της τιμής της ενέργειας. Άλλοι, όμως, είναι πολύ πιο απαισιόδοξοι. Το βασικό όπλο που έχουν οι κεντρικοί τραπεζίτες για να αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο του αποπληθωρισμού είναι η μείωση των επιτοκίων. Η Fed, βέβαια, δεν μπορεί να τα μειώσει σήμερα άλλο, αφού βρίσκονται ήδη ουσιαστικά στο μηδέν. Και αρνητικά επιτόκια δεν εννοούνται, ως γνωστόν, στον καπιταλισμό. Αλλά μπορεί, τουλάχιστον, να μην τα ανεβάσει.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής της Fed της περασμένης Πέμπτης οι φόβοι για μια άμεση καταστροφή επισκίασαν τις ανησυχίες για το μακροπρόθεσμο μέλλον. Από τους 10 κεντρικούς τραπεζίτες οι 9 ψήφισαν “ναι” στην αναβολή. Μόνο ένας, ένα από τα γνωστά νεοφιλελεύθερα “γεράκια”, τάχθηκε υπέρ μιας άμεσης αύξησης των επιτοκίων.

Οι “αγορές” εκτιμούν τώρα ότι η Γέλεν δεν θα κρατήσει την “υπόσχεσή της”, να ανεβάσει τα επιτόκια μέσα στο 2015. Στην πραγματικότητα κανένας δεν μπορεί να προβλέψει τι ακριβώς θα αποφασίσει η Επιτροπή στις επόμενες συνεδριάσεις της. Θα επικρατήσουν τα “γεράκια” ή τα “περιστέρια”; Ένα πράγμα είναι μόνο βέβαιο: όποια απόφαση και αν πάρουν, η οικονομία δεν πρόκειται να ξεφύγει από την κρίση.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ Πανεργατική απεργία

Χιλιάδες εργαζόμενοι πήραν μέρος στην εικοσπετράωρη απεργία που είχαν καλέσει τα συνδικάτα την περασμένη Παρασκευή στη Φινλανδία ενάντια στο νέο πακέτο λιτότητας της τρικομματικής κυβέρνησης του Γιούχα Σίππια.

Τα λιμάνια έκλεισαν, τα τρένα ακινητοποιήθηκαν, τα λεωφορεία έμειναν στα αμαξοστάσια ενώ δεκάδες πτήσεις ακυρώθηκαν. Στο αεροδρόμιο του Ελσίνκι συμμετείχαν (για μερικές ώρες) ακόμα και οι σεκουριτάδες στην απεργία. Παρά την καταρακτώδη βροχή 30.000 περίπου εργαζόμενοι πήραν μέρος στην απεργιακή συγκέντρωση μπροστά από τον κεντρικό σιδηροδρομικό σταθμό του Ελ-

Η απεργιακή συγκέντρωση στο Ελσίνκι.

σίνκι.

Η Φινλανδία βρίσκεται σε βαθιά ύφεση εδώ και τρία χρόνια. Η κυβέρνηση, στην οποία εκτός από το κεντροδεξιό κόμμα του Σίππια συμμετέχει και το ακροδεξιό κόμμα των “Πραγματικών Φινλανδών” -αυτό που έχει κάνει ανάμεσα στα άλλα και την αποπομπή της Ελλάδας από την Ευρωζώνη σημαία του- προωθεί ένα “επώδυνο πακέτο μέτρων” που θα βγάλει, υποτίθεται, τη χώρα από την κρίση. Το πακέτο είναι στην ουσία μια μετωπική επίθεση στην εργατική τάξη, που περιλαμβάνει σχεδόν τα πάντα -από τους μισθούς, τις υπερωρίες και τις άδειες μέχρι τα συνδικαλιστικά δικαιώματα και τις συλλογικές συμβάσεις.

Η απεργία της Παρασκευής ήταν η απάντηση των συνδικάτων στην αδιαλλαξία της κυβέρνησης που οδήγησε τις διαπραγματεύσεις ανάμεσα στις δυο πλευρές σε αδιέξοδο.

Ποιος θέλει τώρα να είναι Charlie Hebdo;

Ξεπέρασε κάθε όριο το γνωστό “χιουμοριστικό” περιοδικό Charlie Hebdo. Στο τελευταίο του τεύχος αποφάσισε να “κάνει πλάκα” με το θάνατο του μικρού Αϊλάν, του τρίχρονου προσφυγόπουλου από τη Συρία που ξεβράστηκε, πνιγμένο στην αμμουδιά της Αλικαρνασού.

Στο εξώφυλλο υπάρχει ένα σκίτσο που δείχνει το άψυχο σώμα του παιδιού. Δίπλα του υπάρχει μια ταμπέλα φαστ φουντ, που διαφημίζει, υποτίθεται, παιδικά γεύματα. Οι πρόσφυγες πεθαίνουν επειδή ονειρεύονται το δυτικό τρόπο ζωής μας, με τα McDonald και τα παιδικά γεύματα “δυο στην τιμή του ενός”. “Έφτασε τόσο κοντά” γράφει με μεγάλα γράμματα το εξώφυλλο.

Τον περασμένο Γενάρη δυο ένο-

πλοι “Ισλαμιστές” επιτέθηκαν στα γραφεία του περιοδικού στο Παρίσι. Ο απολογισμός της επίθεσης, δώδεκα νεκροί, ανάμεσά τους και πέντε από τους σκιτσογράφους του. Τα κανάλια έτρεξαν να μιλήσουν για την “πρωτοφανή επίθεση στην ελευθερία του λόγου”. Μέσα στις επόμενες μέρες (και συχνά με τη συμμετοχή των κυβερνώντων) χιλιάδες άνθρωποι σε ολόκληρο τον κόσμο κατέβηκαν στους δρόμους κρατώντας πλακάτ “Είμαι Charlie Hebdo” για να δηλώσουν τη συμπαράστασή τους στο περιο-

δικό. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης έτρεξαν να θυμίσουν το ένδοξο παρελθόν του Charlie Hebdo -που δεν είχε διστάσει να χλευάσει ακόμα και το θάνατο του στρατηγού Ντε Γκολ το 1970.

Ισλαμοφοβία

Το Charlie Hebdo του 2015, όμως, δεν είχε καμιά σχέση με το Charlie Hebdo του 1970. Τότε “τα έβαζε” με την εξουσία. Τώρα το αγαπημένο του θύμα είναι το Ισλάμ, οι Μουσουλμάνοι, η μαντήλα, οι πρόσφυγες και οι μετανάστες.

Καθόλου τυχαία: η ισλαμοφοβία έχει γίνει κυρίαρχη πολιτική τα τελευταία χρόνια στη Δύση. Και “πουλάει”. Το Charlie Hebdo αναδημοσιεύει συστηματικά όλα τα σκίτσα που προκαλούν την οργή των Μουσουλμάνων. Τα εξώφυλλά του φιλοξενούν συχνά πυκνά “γελοιογραφίες” με τον ίδιο τον Μωάμεθ, κάτι που θεωρείται βλασφημία από τη μουσουλμανική θρησκεία.

Το πρώτο τεύχος μετά την επίθεση του Γενάρη τυπώθηκε σε πέντε εκατομμύρια αντίτυπα. Η γαλλική κυβέρνηση έτρεξε να το επιδοτή-

σει με ένα εκατομμύριο Ευρώ. Και το ίδιο έκαναν και πολλά από τα μεγάλα ειδησιογραφικά συγκροτήματα του κόσμου. Και οι φωνές όλων αυτών (σαν και εμάς) που έλεγαν “εγώ δεν είμαι Charlie Hebdo”, “εγώ δεν συμπαραστέκομαι στους ρατσιστές που έχουν κάνει επιχείρηση την ισλαμοφοβία” έμειναν στο περιθώριο.

Τώρα το Charlie Hebdo έκανε ένα ακόμα βήμα μπροστά. Την ίδια ώρα που εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι, σε όλη την Ευρώπη, τρέχουν στους σιδηροδρομικούς σταθμούς για να συμπαρασταθούν στους πρόσφυγες που φτάνουν από τη Συρία, το Charlie Hebdo χλευάζει τον μικρό Αϊλάν.

Όχι εμείς δεν είμαστε Charlie Hebdo.

Σ.Κ.

Μήνες τώρα από διεθνείς και ντόπιους «αναλυτές» επαναλαμβάνεται σχεδόν αξιωματικά, ότι στην Ελλάδα μετά το ΣΥΡΙΖΑ «έρχεται η ώρα της Χρυσής Αυγής».

Η ψήφιση του τρίτου μνημονίου από το ΣΥΡΙΖΑ μέσα στο καλοκαίρι αναζωπύρωσε ακόμα περισσότερο αυτή τη φιλολογία, την οποία αναπαρήγαγαν συχνά και στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ προκειμένου να ξεπεράσουν εσωκομματικές αντιδράσεις και την διαρροή ψήφων.

Στις εκλογές της 20 Σεπτεμβρίου αποδείχθηκε ότι αυτή η εκτίμηση δεν ισχύει. Μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να έχασε 300.000 ψήφους, όμως αυτές οι ψήφοι κατευθύνθηκαν κυρίως προς τη ΛΑΕ, την αποχή και άλλες κατευθύνσεις - και σίγουρα όχι προς την Χ.Α, η οποία έπεσε σε απόλυτους αριθμούς ψήφων.

Η φασιστική Χρυσή Αυγή πήρε την Κυριακή συνολικά 379.578 ψήφους χάνοντας 11.000 ψήφους συγκριτικά με τις βουλευτικές εκλογές του Ιανουαρίου του 2015 και 60.000 ψήφους συγκριτικά με τις βουλευτικές εκλογές του Μαΐου του 2012, οπότε μπήκε για πρώτη φορά στο κοινοβούλιο.

Πτώση

Η πτώση είναι ιδιαίτερα σημαντική, στις γειτονιές που η Χ.Α ισχυριζόταν ότι «ελέγχει». Στην Α' Αθήνας από 25.600 ψήφους το 2012 η Χ.Α έχει πέσει στους 17.180 στις τωρινές εκλογές. Στη Β' Πειραιά από 17.160 το 2012 έχει πέσει στις 12.616 σήμερα. Και στην Β' Αθήνας από 68.700 το 2012 στις 50.300 σήμερα.

Μπορεί λόγω της αποχής, η Χ.Α να κατάφερε να αυξήσει το ποσοστό της κατά 0,7% σε 6,99% και κατά μια έδρα στη Βουλή σε σχέση με τον Ιανουάριο, όμως αποδείχθηκε παντελώς αδύναμη να εισπράξει εκλογικά τη μνημονιακή στροφή του ΣΥΡΙΖΑ.

Η αδυναμία αυτή έχει να κάνει με τρεις βασικά λόγους. Ο πρώτος είναι ότι η Χ.Α ουδέποτε αποτέλεσε, παρά τη δημαγωγία, «αντιμνημονιακή» δύναμη. Αυτό φάνηκε πεντακάθαρα στο δημοψήφισμα του Ιούλη, όπου πήρε θέση υπέρ των αφεντικών και του ευρώ, ψελλίζοντας κάτι μισόλογα για το ΟΧΙ, και ελ-

Μπορούμε να τσακίσουμε τη Χρυσή Αυγή

πίζοντας να την ανταμείψουν τα μεγάλα συμφέροντα της χώρας.

Ο δεύτερος είναι το μαζικό αντιφασιστικό κίνημα που -μέχρι την τελευταία στιγμή, έχοντας μπροστά τους ναυτεργάτες στον Πειραιά- δεν άφησε περιθώρια στους νεοναζί να ανασυγκροτήσουν τα τάγματα εφόδου οργανώνοντας παρελάσεις και επιθέσεις, ελέγχοντας τους δρόμους.

Ο τρίτος λόγος είναι η συνεχιζόμενη καμπάνια για να καταδικαστούν οι νεοναζί δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα και οι φυσικοί και ηθικοί αυτουργοί όλων των εγκλημάτων που έχει διαπράξει η ναζιστική συμμορία. Σε αντί-

θεση με την άποψη ότι η δίκη της Χ.Α μπορεί να «δυναμώσει» τους ναζί επειδή υποκρίνονται τα «θύματα του συστήματος», κάτι τέτοιο δεν εκφράστηκε στις εκλογές.

Δεν εκφράστηκε, παρά τη ναζιστική προπαγάνδα και παρά τις καθυστερήσεις στη δικαιοσύνη που έχουν οδηγήσει δύο χρόνια μετά τη σύλληψη των ηγετών της Χ.Α, να μην έχουν καταθέσει ακόμα οι γονείς του Παύλου Φύσσα και οι υπόλοιποι μάρτυρες. Οι νεοναζί «αρχηγοί» έφτασαν στις εκλογές κερδίζοντας χρόνο, χωρίς να έχουν απολογηθεί έστω και για ένα από τα εγκλήματά τους.

Αφέθηκαν παντελώς ελεύθεροι να ασκή-

σουν «προεκλογική εκστρατεία», όπως ο Λαγός που τη μέρα των εκλογών διοικούσε τάγμα εφόδου στο Κερατσίνι. Τους τελευταίους μήνες, η ραδιοτηλεοπτική παρουσία τους αναβαθμίστηκε. Από τα κανάλια της κακιάς ώρας, τώρα και στην ΕΡΤ, που σχεδόν εργολαβικά ανέλαβε την προβολή τους, πριν και μετά την έναρξη της προεκλογικής εκστρατείας – εξυπηρετώντας, αναρωτιέται κανείς, ποιες ανομολόγητες εκλογικές σκοπιμότητες; Μήπως στο όνομα της μη επιστροφής των ψηφοφόρων της Χ.Α πίσω στη Νέα Δημοκρατία;

Δράση

Στα ρεπορτάζ των «μεγάλων» καναλιών η Χ.Α παρουσιάζοταν καθημερινά σαν η δύναμη που προστατεύει τα συμφέροντα των κατοίκων των νησιών από τους «αιμοβόρους» πρόσφυγες – την ίδια στιγμή που η ρατσιστική προεκλογική εκστρατεία της Νέας Δημοκρατίας νομιμοποιούσε τη δράση τους.

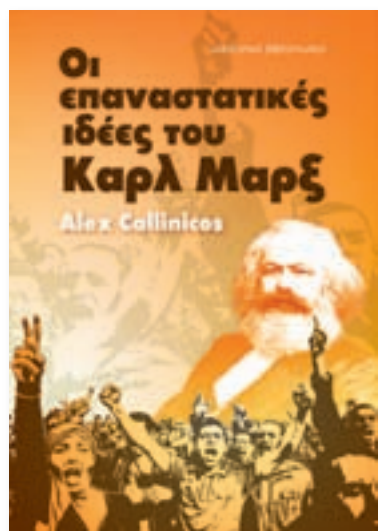
Εφτασε, ανήμερα της δεύτερης επετείου της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, ο φύρερ Μιχαολιάκος να δίνει συνεντεύξεις προσκεκλημένος στο Ν. Χατζηνικολάου, προκειμένου να σταλεί το μήνυμα ότι η Χρυσή Αυγή, «σοβάρεψε», αλλά φαίνεται κάποιο ξεχασμένο στην κωλότσεπη μαχαίρι χάλασε τον κάδο του πλυντηρίου και ο Μιχαολιάκος τελικά ανέλαβε την πολιτική ευθύνη για τη δολοφονία Φύσσα. Όλο αυτό το σιγοντάρισμα, όλη αυτή η υποστήριξη δεν στάθηκε ικανή να δημιουργήσει την απαραίτητη δυναμική για να πάρει ξανά μπρος η Χ.Α.

Αυτό δεν σημαίνει εφησυχασμό ότι η Χ.Α των 380.000 ψήφων δεν αποτελεί πλέον κίνδυνο και μάλιστα μεγάλο. Σημαίνει ότι υπάρχει δρόμος για να σταματήσουμε τους νεοναζί, βαδίζουμε πάνω σε αυτόν, και είναι η ενδυνάμωση του μαζικού αντιφασιστικού κινήματος στους δρόμους, στις γειτονιές και τα δικαστήρια. Είναι η σύγκρουση με τον ρατσισμό της ΕΕ και του ελληνικού κράτους που θρέφει τους φασίστες. Είναι ο αγώνας για την ανατροπή των μνημονίων και της λιτότητας που διαλύουν τις ζωές μας.

Γιώργος Πίπτας

Ενάντια στο φασισμό και το σύστημα που τον γεννάει

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14 (πίσω από Τιάνια-ΡΕΞ) τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr

Έκθεση Βιβλίου στο Ζάππειο από τις 25
Σεπτέμβρη έως τις 11 Οκτώβρη. Το Μαρξιστικό
Βιβλιοπωλείο βρίσκεται στο περίπτερο Νο 39